

Juni 2020

STEPHEN KING
FANCLUB

Kings Things

Stephen King Fanclub Magazine

Wat Stephen King *niet* is

Kings idee voor het verhaal dat Joe Biden zou kunnen vertellen

Open deur kort verhaal deel 2 van Johan Klein Haneveld

Kings Things

Griezelig Gezellig

Juni 2020

Waarschijnlijk heb je het, net als de crew, gewoon hartstikke druk gehad de afgelopen weken. Misschien heb je veel geklust, zijn de kids thuis geweest of werkt er nu iemand thuis in je gezin. Allemaal veranderingen die het nieuwe normaal moeten gaan worden, en hopelijk bereiken we je met deze Kings Things in goede gezondheid. Hopelijk heb je tijd gehad om tussendoor te lezen. En anders heb je nu een goede 'smoes' om te lezen, want dit is de nieuwste Kings Things en we hebben ons best er weer voor gedaan; het is wel een hele dikkerd geworden!

We hebben diverse artikelen vertaald (Peter had het er maar druk mee) die vertellen over de dode boom naast het huis in Maine, Wat Stephen King niet is, de brief die Jason Sechrest schreef aan Stephen King, King, de meester van Terror in het alledaagse leven en als je niet kunt slapen moet je je gezelschap laten houden door Stephen King. Verder een artikel uit de NewYork Times, de vertaling van een interview dat David Marchese had met King en King die zelf aangeeft dat zijn schrijfproces een mysterie is. Lekker veel leesvoer dus!

Verder vind je in deze Kings Things het tweede deel van het verhaal Open deur, van Johan Klein Haneveld. Naast het laatste nieuws vind je ook het boek *Tommyknockers (de Gloed)* terug in de Stephen King Collectibles, zijn er weer boeken en filmrecensies en hebben we weer een nieuwe prijsvraag.

Volgende maand ontvang je het dubbelnummer (juli/augustus) i.v.m. vakantietijd, met daarin ook het laatste deel van het verhaal Open deur.

We wensen je voor nu veel plezier toe bij het lezen van deze nieuwe Kings Things!

Stephen King Fanclub Crew

(PS: wist je dat de crew ergens in november met 1 persoon uitgebreid gaat worden? Onze MiM heeft namelijk een lief klein clowntje in haar buik!)

De Fanclubshop verkoopt merchandise zoals winkelwagenmuntjes, pennen, paraplu's en we hebben ook de laatste nieuwe boeken te koop!

Deze Kings Things is verzonden naar 2093 fans

Er zijn 2651 fans op

Hartelijk welkom allemaal!

SPONSORS

DONATIES

Van sommige bedrijven krijgen wij een percentage als je er via de link heen surft en iets koopt. Iedereen die iets kocht bij een van onze sponsors, in onze eigen fanclubwinkel of via Stephen King Fans: hartelijk dank voor jullie ondersteuning!

We hopen dat iedereen die een prijs mag ontvangen, de verzendkosten weer terug naar ons wil overmaken, want de fanclub kan alleen blijven doorgaan dankzij donaties.

Voor elk bedrag, groot of klein, zijn we dan ook erg dankbaar. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK, software en hosting van de website, maar ook voor de merchandise, de organisatie van een fanclubdag en andere mogelijkheden om kortingen voor fans te creëren. Help ons en stort een bedrag naar keuze op rekening **NL08 KNAB 0725 0367 37** t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht. Dank je wel!

Deze mailinglist wordt mede mogelijk gemaakt door

MERCHANDISE & SPONSORING

www.stephenking.biedmeer.nl/

Hebbedingetjes

In onze [fanclubshop](#) vind je ook onze merchandise: winkelwagenmuntjes, ijskrabbers, magneten en poppetjes. En binnenkort zijn er ook weer **linnen tasjes** met een langhengsel te bestellen (5,00)! Stevige kwaliteit en bedrukt met scrabble-letters. Op de tas staan diverse boektitels. In de shop kun je ook de laatste nieuwe boeken bestellen, zolang de voorraad strekt!

Dankie Sai!

Volg het voorbeeld van P.J. Bogget uit Uithoorn (Dankie Sai!) en word ook (maandelijkse) sponsor! Dank ook aan iedereen die een of meer boeken bestelde in onze shop of aankopen deed/doet tijdens de boekenmarkten in Deventer en Utrecht!

Prijs gewonnen? Stort de verzendkosten naar ons terug, dan kunnen we dit blijven doen! Ondersteun ons werk en stort een bedrag(je) naar keuze op bankrekening NL08KNAB0725036737 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht.

HELP OOK DE FANCLUB DOOR JE AANSCHAF!

Je kunt je boeken ook bestellen bij het [boekwinkeltje Stephen King Fans](#)! Er is veel tweedehands, maar ook nieuw en naast een klein voorraadje Engelstalig is er keus uit honderden Nederlandstalige Stephen King-boeken. Pockets, paperbacks, hardcovers, tijdschriften, poppetjes... er is van alles! Er is een vaste kortingsactie waardoor je bij bestelling van meerdere boeken nog goedkoper uit bent. De boeken zijn niet duur, en er gaat altijd 10% van de verkoop naar de kas van de fanclub!

Er zijn ook dvd's, poppetjes, boekenleggers, kettingen, oorbellen en armbandjes met bedels met een Stephen King-thema te koop in [de winkel op Marktplaats](#). Je kunt aankopen vanuit beide winkels met elkaar combineren! Alleen geldig op boeken en dvd's

DOORLOPENDE KORTINGSACTIE 5 HALEN, 4 BETALEN (OP BOEKEN & DVD'S)

(altijd de goedkoopste gratis). Koop je er 10, dan dus 2 gratis.... enz.

Verzenden gebeurt via PostNL, DHL en GLS (buitenland). Kosten die wij niet maken, rekenen we natuurlijk ook niet door – zo worden verpakkingen hergebruikt – en dat scheelt in jouw portemonnee! Contact? secretaris_sk07@stephenking.nl. Vraag gerust naar de mogelijkheden voor jouw bestelling!

Boekwinkeltje Stephen King Fans

En nog veel meer!!

Oproep fotoboek 19-jarig bestaan fanclub

Er zijn al wat reacties binnengekomen, maar dat kan nog wel beter!
Want zoals jullie weten - of niet natuurlijk - bestaat de fanclub **19 jaar** op 21 september 2021.

Dat is natuurlijk een echt 'King'-getal en we willen dit feit dan ook groots gaan vieren.
Zo groots, dat we er nu al druk mee bezig zijn.

We kunnen er nog niet te veel, of eigenlijk niets over vertellen, maar we willen wel heel graag
jullie, Trouwe Lezers, erbij betrekken.

Voor een idee dat we hebben vragen we jullie een foto te mailen.

Wat we heel graag willen is een foto van jou met je favoriete King-boek. Het liefst een foto van je gezicht of
bovenlijf met je favoriete Nederlandse King-boek.

Je kunt deze foto mailen naar SKF19jaar@outlook.com.

Met het mailen van je foto geef je de Stephen King Fanclub het recht om deze foto te gebruiken voor haar
activiteit(en) rond het 19-jarig bestaan van de fanclub.

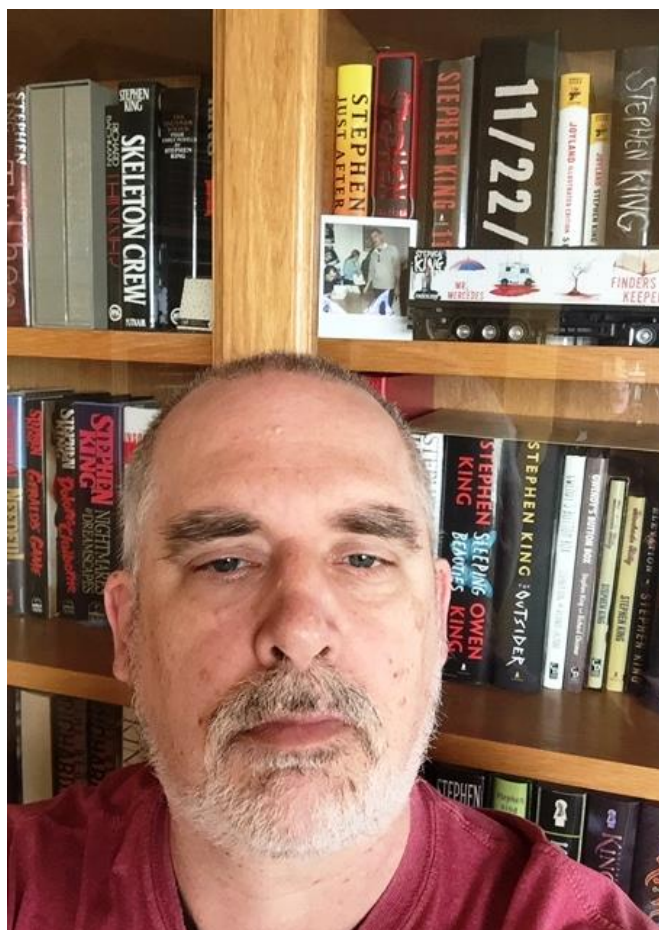
Wil je dus niet dat je foto ergens opduikt, stuur hem dan niet in.

Wij beloven uiteraard dat we er geen 'rare' dingen mee doen en dat we je foto **ALLEEN** gebruiken voor het
door ons beoogde doel in het kader van de viering van het 19-jarig bestaan en dat we je foto uiterlijk 22 sep-
tember 2021 zullen vernietigen.

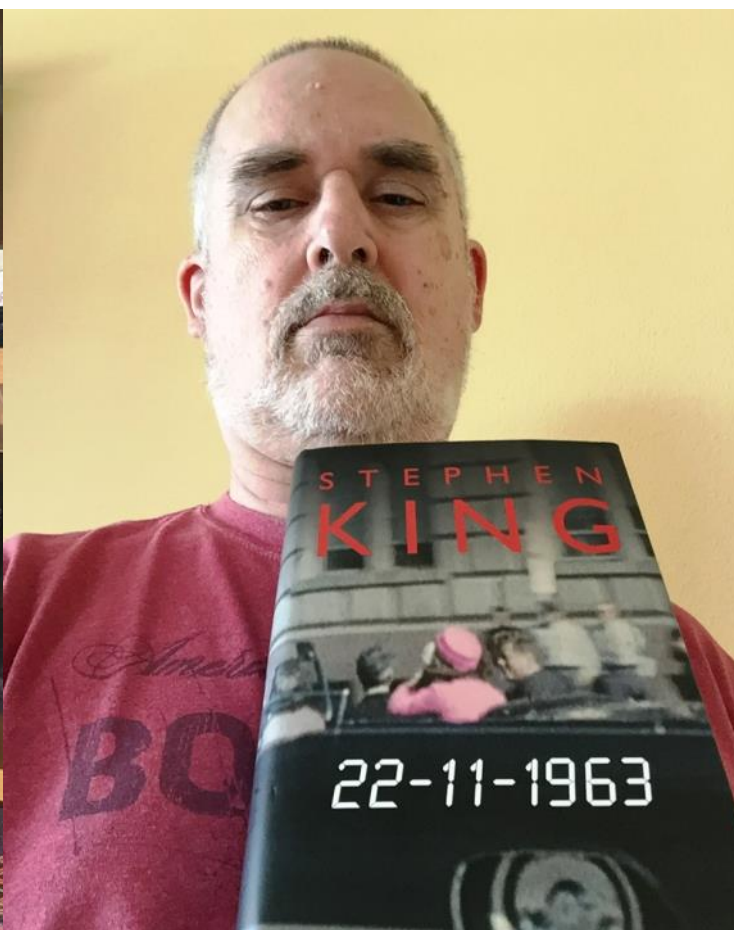
Wij zijn benieuwd naar de reacties.

Stephen King Fanclub Nederland

Voorbeeld FOUTE foto

Voorbeeld GOEDE foto (maar je mag er bij lachen hoor!)

Stephen King boom

Foto: Larry French/Getty Images

Een dode boom is weer tot leven gekomen op het gazon van Stephen King... als een surrealistische houten sculptuur

Een bijdrage van

Josh Weiss
@JoshuaHWeiss
20 april 2020

Vertaald door: Peter van Veen

De koning (opzettelijke woordspeling) van de literaire horror heeft net zijn voortuin laten opknappen met een hip houten sculptuur dat lijkt op een fantastische boekenplank. Met het plaatsen van foto's op Twitter, onthulde auteur Stephen King dat zijn vrouw, Tabitha, had besloten om een dode en verweerde boom te veranderen in "een sculptuur met boeken en dieren."

Het werk aan de boom, dat iets meer dan een maand in beslag nam, werd gedaan met een kettingzaag door Josh Landry, een bekende maker van houten standbeelden die in Maine woont. Hoewel hij gewend is om beelden te zagen van de wilde dieren die in de staat Maine voorkomen, was het iets heel anders om samen te werken aan een project met het King-huishouden. Het uiteindelijke resultaat is een ingewikkeld gedetailleerd kunstwerk dat aanvoelt als een natuurlijke en echte uitbreiding van meneer Kings beroemde gotische verbeelding.

"Het was behoorlijk cool om te werken bij het huis van de man die voor vele nachtmerries verantwoordelijk was toen ik jong was," vertelt Landry exclusief aan SYFY WIRE. "Het was gewoon een heel uniek, spannend stuk om aan te werken."

Het idee voor een sculptuur begon vorm te krijgen toen deze boom van de Kings enkele jaren geleden werd gekapt. Tabitha voelde er een sentimentele band mee en kwam in contact met Landry.

"Ze vonden het echt vreselijk om de boom te zien verdwijnen, hij was heel speciaal voor hen", zegt hij. "Maar het was op het punt waar de boom een potentieel gevaar zou kunnen vormen en dus moest er gekapt worden. Zij wilde een stuk van de stomp houden en dit conserveren door door het te laten bewerken, dus ging ze online en zocht en vond mijn werk. Ze gaf me gewoon haar ideeën en toen voegde ik een paar van mijn ideeën toe en vanaf daar gingen we verder."

Naast uilen, vogels, katten en kikkers, zit er in het stuk ook een houten Corgi. Dit is waarschijnlijk een knipoog naar Kings eigen Corgi, Molly, die hij vaak the 'Thing of Evil' noemt op sociale media.

"Dat was zeker een inspiratie," zegt Landry. "Ze hebben Corgi's dus ik laat het aan interpretatie over. Veel mensen denken dat het Molly is, veel mensen denken dat het hun andere Corgi is. Wat ze ook voelen, is aan hen, maar het was zeker geïnspireerd door de Corgi's die ze hebben."

Stephen King boom

Als je een kijkje nemen aan de achterkant van het beeld, zul je een draak vinden die uit het hout kruipt als een babymonster dat zijn grootse entree maakt uit John Hurt's opengescheurde borst in Alien.

"Ik had het Tabitha gevraagd omdat dit haar stuk was en zij had de leiding. Ik zei: 'Wat zou Stephen willen op dit ding?' Ze had gevraagd of ik wat drakenklauwen of drakenvoetjes op de achterkant kon doen," legt Landry uit. "En ik zei: 'Nou, ik heb een soort van cool idee voor een draak die zich losscheurt uit de boom.' Ze had verteld dat Stephen het boek *Eyes of the Dragon* heeft geschreven... Het was spannend om dat te kunnen doen, want ik heb nog nooit een draak gesneden en dat heb ik altijd al gewild."

De ogen van de draak, gepubliceerd in 1984, is Kings bijdrage aan het genre van high fantasy.

Stephen en Tabitha zijn momenteel in Florida, vermoedelijk daar aan het schuilen voor de coronavirus-pandemie. Tot nu toe hebben ze het voltooide stuk alleen gezien in sms'jes van Tabitha's zus, maar Landry, die niet kan wachten tot het paar terug in Bangor is, weet dat ze er ondersteboven van zullen zijn zodra ze het persoonlijk zien.

"Een foto doet het geen recht", besluit hij.
Foto's: Josh Landry

Een gewaarschuwd mens...

De ene fan is de andere niet, maar dat veel verkopers proberen een slaatje te slaan uit de boeken van King zal hopelijk toch geen nieuws voor je zijn. Vooral gesigeneerde exemplaren gaan op veilingsites voor hoge prijzen. Toch ook in ons kikkerlandje wordt het geprobeerd, en als wij het als fanclub zien, dan besteden we er altijd een mailtje aan naar de verkoper, want het hoeft natuurlijk geen moedwil te zijn, en iemand kan overtuigd zijn dat die handtekening echt is.

Op onze website hebben we met opzet een pagina opgenomen waarin gewaarschuwd wordt voor superhoge prijzen en ook valse handtekeningen. [Kijk hier maar eens.](#)

Soms krijgen we reactie terug, en wordt het boek (in elk geval voorlopig) van de verkoopsite gehaald, en soms blijkt het ook wel pure oplichterij te zijn. Zoals dit geval.

Alfred Hitchcock Ontspannen Met Stephen King
Handtekening

29 x gezien 0 x bewaard sinds 27 mei '20, 12:39

Bewaar

Gereserveerd

Levering
Verzenden

Verzendkosten
€ 4,00

Verzendmethode
PostNL

- ✓ Volg zending met Track & Trace
- ✓ Veilig, snel en vertrouwd versturen

Verzamelaar

15 jaar actief op Marktplaats

★★★★★ (48)

Bekijk alle ervaringen

Bekijk meer advertenties

- Telefoonnummer gecontroleerd
- Bankrekening gecontroleerd
- ID gecontroleerd
- Betalen met iDEAL
- Beesd

Bericht

ALFRED HITCHCOCK
Ontspannen ontzetting

Lock, signers
Amsterdam

Op marktplaats stond deze verzamelbundel van Hitchcock.

Wij stuurden de verkoper een mailtje namens de fanclub, met dit bericht: *We kunnen je vertellen dat Stephen King NOOIT, maar dan ook NOOIT op een etiket signeert, en dat deze 'handtekening' dan ook hartstikke nep is. Bovendien signeert hij geen Nederlandse boeken (tenzij het boeken van zichzelf zijn), en al helemaal geen verzamelbundels met een verhaaltje op deze manier. De vraagprijs is 50 euro, maar daar staat dus een nulletje teveel bij in dit geval...*

Er kwam reactie terug van de verkoper: 'Ja, he'.
En dat was het.

En ook op onze facebook pagina waarschuwden we fans, dat dit dus een neppert was. Maar een van de fans nam contact op met de verkoper, nog niet wetend of het om een waardevol boek ging of niet. Die reactie kun je hiernaast lezen. Karin stelt de juiste vragen!
Dan weet je dus wel voldoende... deze verkoper is met opzet slechte handel aan het verkopen. Hij is overigens door meerdere mensen bij Marktplaats aangegeven als verkoper van nepspullen. Hopelijk helpt dat, maar we nemen aan van niet.

Als iets te mooi is om waar te zijn, is het dat meestal ook. Denk maar aan de volgende regels:

- Is het boek Nederlandstalig?
- Is het een pocket of verzamelbundel?
- Zit de handtekening op een etiketje?

Dan is het 99,99% een neppert.

ZEKER als er geen foto's bij zijn van dat King het boek signeert mag je daar echt vanuit gaan. Nederlandstalige boeken met handtekening zijn zeldzaam, en fans die wel hebben kunnen laten signeren hebben daar vast en zeker foto's van. King is nooit in Nederland geweest (wel in Engeland, Duitsland en Frankrijk), en heeft dus niet "zomaar" wat boeken gesigeneerd. En zeker dus geen pockets! Immers, als je fan bent en naar een signeursessie gaat neem je toch je mooiste boek mee en niet een afgerammelde pocket? Ga er maar vanuit dat dit allemaal neppers zijn, tenzij de foto's anders bewijzen!

Wij hopen nu natuurlijk dat je dit niet leest en denkt... uh oh... ik ben degene die dat boek heeft gekocht, want dan ben je opgelicht!
En een gewaarschuwd mens telt in dit geval voor 19!

19:52

Alfred Hitchcoc... Gereserveerd
Verzamelaar

Vandaag

Hallo Verzamelaar,
Wanneer/ waar heeft u deze handtekening van Stephen King gekregen? En heeft u daar een foto van van dat moment? Hoor het graag. Mvg Karin 12:31 ✓

Bij het opruimen van de Slegte in Amsterdam circa 2013/14. Nee, ik heb geen foto van dat moment. met vrgr. 13:03

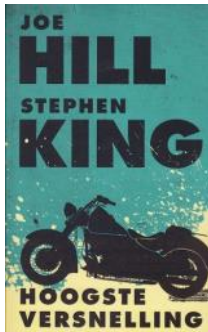
Ik ben inmiddels op de hoogte dat dit geen echte handtekening is van Stephen King. En ook dat u hier gisteren al van op de hoogte bent gebracht (mocht het zo zijn dat u het daarvoor niet wist) Het is erg betreurenswaardig dat u het dan alsnog probeert te verkopen als zijnde een echt exemplaar. En mij hierover vals te informeren. 17:07 ✓

U bent op de hoogte, heel fijn Karin. Maar het is al lang verkocht, dus u kunt verder gaan zoeken. Misschien vind u nog wat elders. 19:29

Schrijf je bericht...

Betaalvoorstel

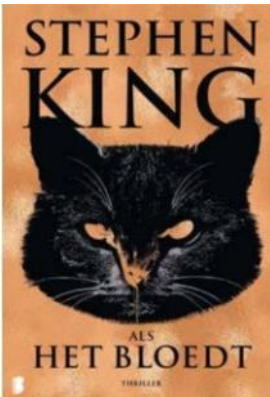
Nieuwsflits

Full Throttle verfilmd

Full Throttle (De hoogste versnelling) van Joe Hill en Stephen King wordt ook verfilmd! [HBO Max](#) is ermee bezig, en Leigh Dana Jackson zal het script schrijven. Producenten zijn David S. Goyer en Keith Levine.

Eerder werd ook de andere samenwerking van King en zoon Joe (*Het hoge gras*) verfilmd.

Als het bloedt

Als deze Kings Things is verschenen, ligt hopelijk ook de nieuwste van King al op je nachtkastje...

Nog niet? [Bestel het dan nog snel en steun de fanclub](#): we krijgen een percentage van elke verkoop!

Wil je King een stukje horen voorlezen? [Klik dan op deze YouTube link](#).

Gwendy's Knoppen Kist

Inmiddels is er een nieuwe paperback verschenen van deze titel, met ISBN 9789044360226, die hetzelfde cover heeft gekregen als de eerder uitgegeven hardcover met omslag. De eerder aangekondigde midprice-editie die je hiernaast ziet, was gepland voor eind oktober 2019, maar is uitgesteld door House of Books - 9789044356090. Of het boek toch later nog met deze omslag zal verschijnen is onbekend, maar deze omslag bestaat vooralsnog dus niet als Nederlandse uitgave, en kan dus gezien worden als mock-up!

Interview met King

King was te gast in *The Late Show* with Stephen Colbert, en hij sprak over *The Stand*. Hij verontschuldigt zich nog steeds... [\(bron\)](#)

STEPHEN KING NOW 'APOLOGIZING' FOR THE STAND, TALKS HIS FICTIONAL QUARANTINE PICKS

Revival verfilmd

Ook de film *Revival* gaat voor het grote doek, als Mike Flanagan (*Doctor Sleep*, *Gerald's Game*) deze adaptie voor Warner Bros. zal maken. Ben jij ook benieuwd wat ze van het einde zullen maken? [\(bron\)](#)

Ook TGWLTG naar het scherm

The Girl who loved Tom Gordon (*Het meisje dat hield van Tom Gordon*) wordt ook verfilmd! Village Roadshow Boards Film is ermee bezig en Christy Hall maakt het script. Maar er zijn nog meer grote namen bij betrokken: Christine Romero (de vrouw van de overleden George Romero), John Berg en Roy Lee.

Interview New York Times

King begreep niet goed waarom de NY Times graag met hem wilde praten, maar dat was natuurlijk omdat zijn nieuwe boek net uit is, en omdat 2020 een beetje aanvoelt als leven in *The Stand*.

Maar ze hebben het ook over president Trump en Joe Biden (en vergelijkingen met King's boeken) en nog heel veel meer!

[Een leuk en uitgebreid interview vind je in deze Kings Things!!](#)

Wat Stephen King niet is

Door Joshua Rothman
11 oktober 2013
Vertaler: Peter van Veen

Wat Stephen King niet is

In een zomer, toen ik negen of tien was, erfde ik een paar duizend sciencefiction- en horrorpaperbacks van een vriend van mijn moeder. In de daaropvolgende maanden verslond ik, in onze vochtige kelder vol met spinnenwebben, deze bibliotheek van dunne, vergeelde paperbacks uit de jaren vijftig, zestig en zeventig, waarvan de helft met sexy ruimte meisjes op hun covers. Er waren mentalistische sci-fi romans zoals *Dune* en *The Stars My Destination*; horrorboeken met titels als *Night Thirst* en *The Howling*; genre-vermengende romans over robotdetectives, ruimtecowboys en galactische keizers. Sommige van deze romans waren slecht en andere waren geweldig, maar het maakte niet uit - het belangrijkste was dat ze allemaal uitdagend en echt vreemd waren. Het was de meest interessante zomer ooit.

Wat Stephen King niet is

Ik dacht vorige week aan die ervaring tijdens het lezen van *Doctor Sleep*, Stephen Kings vervolg op *The Shining*. Kings nieuwe roman zou rechtstreeks uit die kelderbibliotheek kunnen zijn gekomen. *The Shining* is introspectief, sober en verontrustend plausibel, daarom denk je eraan wanneer je een griezelig hotel bezoekt, croquet speelt of een boze vader met zijn kind ziet. Maar *Doctor Sleep*, dat minder als een vervolg en meer als een spin-off voelt, is onvergeeflijk leuk, uit de losse pols en bizar. Het gaat over een dolende groep psychische vampiers die helderziende kinderen stalken, doden en dan hun 'stoom' of psychische energie inademen voor voedsel. Een volwassen Dan Torrance - de kleine jongen uit *The Shining* - moet een jong meisje helpen vechten tegen deze vampiers, die haar psychische vermogens op afstand hebben gevoeld en haar gekozen hebben als hun maaltijd van de week. In plaats van het verontrustende familiale geweld van zijn voorganger, heeft *Doctor Sleep* spannende vuurgevechten, absurde satanische rituelen en bijzonder onderhoudende telepathische confrontaties. In een nawoord van de zeer spraakzame schrijver geeft King min of meer toe dat hij heeft geprobeerd om *Doctor Sleep* niet zo angstaanjagend te maken als *The Shining*: "Niets kan voldoen aan de herinnering van goede angst," schrijft hij, "vooral als hij wordt toegediend aan iemand die jong en beïnvloedbaar is. In plaats daarvan," zegt hij, "was het de bedoeling om een 'supervet verhaal' te vertellen." Dat is hem gelukt.

Doctor Sleep onderstreept een interessant feit over King: hij is niet echt, of niet uitsluitend, een horrorschrijver. Als er een Stephen King Verhaal Generator ergens op het web zou zijn, dan zou die, de meeste tijd, bezig zijn met het door elkaar mixen van ideeën uit alles van wat vroeger speculatieve fictie -met inbegrip van sci-fi, horror, fantasy, historische (en alternatieve-geschiedenis) fictie, superheld stripboeken, post-apocalyptische verhalen, enzovoort- werd genoemd, en de resultaten hiervan spelen zich allemaal af in het kleinstedelijke Maine. Vaak worden er ook sommige elementen van westerns of van Elmore Leonard-achtige misdaad-fictie doorheen gemengd. Horror, kortom, is een veel te beperkte term voor wat King doet. Het zou correcter zijn om hem te zien als het belangrijkste kanaal waardoor het hele genre-universum uit het midden van de vorige eeuw in het heden stroomt.

Neem *De Scherpschutter* uit 1982, dat is één van Kings beste romans. Het gaat over een mysterieuze cowboyheld die een 'man in het zwart' achtervolgt in een woestijn die doet denken aan New Mexico of Utah. De roman weeft ridders, cowboys, demonen, vampiers, post-apocalyptische nucleaire mutanten, psychische tarotlezers en een gedicht van Robert Browning door elkaar; uiteindelijk realiseer je je dat het allemaal plaatsvindt in een sci-fi parallel universum. *De Langoliers* uit 1990 bestrijkt een soortgelijk gebied. Het gaat over een groep vliegtuigpassagiers die door een tijds kloof vliegen, naar het verleden. De twist is dat het verleden niet de gebruikelijke teruggespoelde versie van het heden is; in plaats daarvan is het een dode, verlaten wereld die voor slechts een korte tijd bestaat voordat het wordt opgegeten door angstaanjagende monsters. De passagiers - één van hen is een meisje met psychische krachten; een ander is ontaard in een moordlustige maniak - moeten een weg naar huis vinden voordat ze worden verslonden. *The Langoliers* is klassiek King: een science-fiction veronderstelling (tijdreizen) wordt gecompliceerd door horrorfilm-wendingen (monsters en een moorddadige maniak) voordat een niet-gerelateerd paranormaal element (het meisje met psychische krachten) naar voren stapt om de zaak te redden. De roman is zo boeiend dat het nooit bij je opkomt dat het allemaal elementen zijn van ongelijksoortige en misschien onverenigbare genre-tradities. Kings manier van verhalen vertellen helpt de verbindingen te verbergen. Maar een grotere factor is dat King ziet waar verschillende genre-ideeën een gemeenschappelijke oorsprong hebben. Tijdreizen, bijvoorbeeld, heeft een natuurlijke relatie met psychische voorkennis: in het eerste geval reis je naar de toekomst, terwijl in het tweede geval de toekomst naar jou toe reist. Zodra King je hierop opmerkzaam heeft gemaakt in een verhaal als *De Langoliers*, vraag je je af waarom er niet meer verhalen over tijdreizende helderzienden zijn.

King is nog steeds Amerika's dominante horrorschrijver, maar al een tijdje nu staat zijn brede, verkennende schrijfwijze op gespannen voet met de rest van het serieuze horrorgenre. De laatste tijd hebben onze horrorverhalen de neiging, net als onze tv-nieuwsshows, in de richting van een wanhopig en nihilistisch pseudo-realisme te gaan. (Zombie films, zoals *28 Weeks Later* en *World War Z*, hebben geholpen om de toon te zetten.) Kings romans zijn ondertussen lekker absurd gebleven. Misschien om die reden voelden zijn ideeën zich thuis op televisie, waar series de bizarheid ruimte geven om te ademen. *Under the Dome*, een nieuwe serie van CBS, is gebaseerd op Kings roman over - je raadt het al - een klein stadje in Maine, gevangen onder een gigantische koepel. *Haven*, dat bezig is aan zijn vierde seizoen op SyFy, is gebaseerd op *The Colorado Kid*, een novelle van King; de serie is zo doordrenkt van King-zaken, dat de officiële website een sectie volledig gewijd heeft aan het opsporen van de Stephen King verwijzingen. *Lost* onderzocht opvallend King-achtig gebied, op een manier die elke King fan zich van *The Langoliers* zal herinneren; op dezelfde manier suggereert het enorm ondergewaardeerde *Fringe* - mijn keuze voor de beste science-fiction serie van het afgelopen decennium - hoe een King-verhaal eruit zou kunnen zien als het vrij zou zijn van enkele van zijn gebruikelijke elementen (verslaving, geestesziekte, New England) en een waanzinnige-wetenschapper-wending zou krijgen. J. J. Abrams, die hielp bij het maken van zowel *Lost* als *Fringe*, blijkt een invloedrijke fan te zijn. Hij heeft een optie op *The Gunslinger*, en zijn productiebedrijf, Bad Robot, is naar verluidt in gesprek om *11/22/63* te verfilmen, Kings vreemd ontroerende roman over een man die terug in de tijd reist om Lee Harvey Oswald te doden. Deze producties vinden nieuwe manieren om één van de centrale ideeën in Kings fictie tot uitdrukking te brengen: dat het universum mysterieuzer, vreemder en gemener is dan we weten.

Kings succes als een genre-fantast is duidelijk en onmiskenbaar - het staat absoluut centraal voor wie hij is als schrijver. En toch hebben critici en schrijvers die King omarmen, dit vaak gedaan door zijn buitenaardsheid te negeren en zijn realisme te prijzen. Margaret Atwood, bijvoorbeeld, die over *Doctor Sleep* schrijft in de Times Book Review, betoogde dat "onder de horror-attributen" het boek ging "over gezinnen" en vooral over de familie als een plaats waar twee soorten woede, "gerechtvaardigd" en "destructief," tot uitdrukking komen. In 2003, toen de National Book Foundation King een medaille toekende voor Distinguished Contribution to American Letters - het jaar daarvoor was Philip Roth de winnaar - prees de schrijver Walter Mosley, die King introduceerde, "zijn bijna instinctieve begrip van de angsten die de psyche van de arbeidersklasse van Amerika vormen. Hij kent angst," zei Mosley, "en niet de angst voor demonische krachten alleen, maar ook voor eenzaamheid en armoede, voor honger en het onbekende."

Wat Stephen King niet is

Dit alles is waar. King heeft een buitengewoon oog voor details over het leven op de rand en zijn personages proberen, op geloofwaardige manieren, de valse beloften van geweld en woede te weerstaan. In *Doctor Sleep* is Dan Torrance een herstellende alcoholist die worstelt met de naweeën van een gewelddadige en spookachtige jeugd. (King zelf is bekend met met drank- en drugsmisbruik.) Als een volwassen man vindt Dan dat zijn woede, die vaak zelfvernietigend is, moeilijk te controleren is. Wie King leest, ontdekt dat zijn romans vele momenten van expressieve ernst bevatten waarin de aantrekkingskracht en gevolgen van woede en geweld worden afgewogen. In het begin van *The Shining*, bijvoorbeeld, denkt Jack Torrance, Dan's vader, terug aan een dag waarop hij en zijn broer, als kinderen, een wespennest ontdekten in een boom in de achtertuin. Hun vader, een doorgewinterde drinker die lange uren werkt als verpleegkundige, harkt een stapel bladeren bij elkaar en maakt een rokend vuur onder het nest, gaat vervolgens op de veranda zitten met een six-pack bier en wacht. Een paar uur later slaat hij het nest tegen de grond:

De jongens vluchtten naar de veiligheid van de veranda, maar papa stond alleen maar over het nest, zwaaiend en knipperend naar beneden te kijken. Jacky kroop terug om te zien wat er gebeurde. Een paar wespen kropen traag over het papieren terrein van hun eigendom, maar ze probeerden niet te vliegen. Vanuit de binnenkant van het nest, de zwarte en buitenaardse plaats, kwam een nooit te vergeten geluid: een laag, slaapdrongen gezoem, zoals het geluid van hoogspanningsdraden.

"Waarom proberen ze je niet te steken, papa?" had hij gevraagd.

"De rook maakt ze dronken, Jacky. Ga mijn jerrycan halen."

Jack's vader steekt het nest in brand, wat een "wit-oranje explosie creëert, bijna geluidloos in zijn wreedheid"; de jongens staan eromheen, geschokt, en luisteren naar "het geluid van wespenlichamen die als gepofte maïs knappen." King is een deskundige verteller van dit soort enigszins enge verhalen die resoneren in de tijd. Jack's hele leven lijkt samengevat in het verhaal van het wespennest. Net als zijn vader voelt Jack zich aangetrokken, misschien dodelijk, tot macht en gevaar. Net als de wespen is hij alleen volgzzaam als hij dronken is en net als in zijn kindertijd, wordt hij zowel gefascineerd als afgestoten door geweld, dat, zoals hij het ziet, zowel verweven is met de natuur als de natuur vernietigt. (Het is ook, in de Atwoodiaanse zin, een verhaal over families en de woede die in hen kan branden.) Scènes als deze staan in elke roman van King. In *Doctor Sleep* vinden vele daarvan plaats in het hospice waar Dan Torrance werkt als een assistent, zittend bij en troost gevend aan de stervenden; *Doctor Sleep* is hoe zijn patiënten hem noemen.

Dit zijn geweldige scènes en critici hebben ze opgemerkt. King zelf lijkt zich hun visie op zijn deugden eigen gemaakt te hebben: in zijn aanvaardingsspeech van de National Book Foundation stelde hij dat men een romanschrijver kan beoordelen aan hoe eerlijk hij de waarheid binnen de leugen van zijn fictie vertelt. Volgens die standaard is King een behoorlijk goede romanschrijver. Hij vertelt een redelijke hoeveelheid waarheid.

Toch vraag ik me af of Kings eigen standaard echt de beste is. Ik ben helemaal voor de waarheid, natuurlijk, maar leugens zijn ook geweldig. King, vermoed ik, onderwaardeert zijn eigen, zeer bijzondere gaven. Zijn romans bieden een soort authenticiteit, maar het meest bijzondere eraan is dat wat het minst plausibel is. Volgende week zal er een nieuwe filmversie van *Carrie* in de bioscopen komen, geregisseerd door Kimberly Peirce, wiens debuutfilm *Boys Don't Cry* was. *Carrie*, de roman, is goed, want het is een goed waargenomen verhaal over adolescentie wreedheid en woede. Maar hij is **geweldig** omdat het zich in een vreemde, losgeslagen en buitengewone situatie afspeelt. Adolescentie is niet het enige dat King goed beschrijft; hij beschrijft ook, in spannende, overtuigende details, hoe het zou zijn om telekinetische krachten te hebben en om ze te gebruiken om wraak te nemen op de mensen die je onrecht hebben aangedaan. Dit soort "waarheid in de leugen" is anders dan wat Mosley en Atwood toejuichen. *Carrie* slaagt erin, omdat het een accuraat gevoel geeft over dingen die onwettelijk zijn.

Lezers en critici van romans hebben lang observatie boven verbeelding gewaardeerd. Dat is niet verwonderlijk, want observatie is respectabel, nuttig, intellectueel en controleerbaar. Verbeelding, ondertussen, lijkt, en is vaak, willekeurig, kinderachtig, en zelfs smakeloos. Maar als ik moest zeggen welke kant van King ik het meest waardeer, de onverschrokken waarnemer of de visionaire fantast, zou ik die laatste moeten kiezen. Er zijn veel schrijvers die het vertellen zoals het is, maar slechts een paar die het, met zo'n inzet en intensiteit, vertellen zoals het niet is. King neemt het vreemde en geeft het gewicht. En toch behouden zijn romans tegelijkertijd een lichtheid, een speelsheid. Ze laten ons vreselijke dingen zien, maar ze gloeien ook, denk ik, met de vreugde van King - met zijn plezier en opwinding in het verbeelden.

Joshua Rothman, de ideeën-redacteur van *newyorker.com*, is sinds 2012 schrijver en redacteur bij het tijdschrift.

PRIJSVRAAG

Oplossing prijsvraag vorige maand

Als je de puzzelstukken in de goede volgorde zette (3, 5, 1, 2, 4 en 6) kreeg je de oplossing en King-quote:

Ik ben het literaire equivalent van een Big Mac met frites (frietjes werd fout gerekend!)

Dat wist ook Wim den Oudsten uit Roermond en hij krijgt de boeken van De Laatste Erfgenaam zo snel mogelijk toegestuurd!

	i	k		b
e	r	a	i	r

e	n		h	e	t		l	i	t
e		e	q	u	i	v	a	l	e

n	t		v	a
m	a	c		m

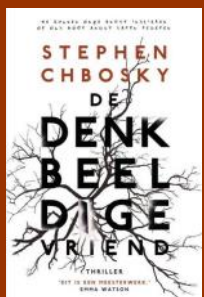
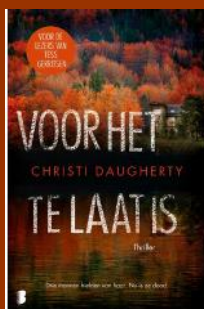
n		e	e	n		b	i	g	
e	t		f	r		i	t	e	s

Prijsvraag juni

MULTIPLE CHOICE

- Wat krijgt Kevin Delevan voor zijn 15^e verjaardag?
 - een nieuwe auto
 - een foto toestel
 - een grote bos bloemen
 - een spelcomputer
- Wat heeft Mort Rainey gestolen van John Shooter?
 - zijn typemachine
 - zijn vrouw
 - zijn verhaal
 - zijn gouden halsketting
- Wat is het beroep van Brian Engle?
 - schrijver
 - filmmaker
 - chef-kok
 - piloot
- Waarom krijgt Sam Peebles de Boekenpolitie achter zich aan?
 - Hij heeft zijn bibliotheekboeken niet op tijd teruggebracht
 - Hij verkoopt tweedehands boeken voor een te lage prijs
 - Hij schrijft verhalen die te gruwelijk zijn
 - Hij heeft boeken gestolen uit de boekhandel

Stuur de oplossing vóór 20 juni 2020 naar fanclub@stephenking.nl.

Vermeld in de omschrijving het woord PRIJSVRAAG, en vergeet ook je adresgegevens niet, zodat we je de prijs kunnen toesturen!

Geef ook aan welk van de boeken uit onderstaande rijtje je zou willen winnen.

- Als je ademhaling stopt – Christine Geysen – Young Adult (leesexemplaar)
- De denkbeeldige vriend – Stephen Chbosky (leesexemplaar)
- Voor het te laat is – Christi Daugherty (leesexemplaar)
- Ijsgrens – Preston & Child (leesexemplaar)

De brief die ik aan Stephen King schreef

Auteur Cemetery Dance Online Gepubliceerd op 8 september 2017 Vertaald door: Peter van Veen

What I Learned From **STEPHEN KING** JASON SECHREST

De brief die ik aan Stephen King schreef en de reactie die mijn leven veranderde

Toen ik 10 jaar oud was, stuurde ik Stephen King het eerste wat ik ooit had geschreven.

Het was een kort verhaal genaamd *Murder on Washington St.*

Het antwoord dat ik kreeg veranderde de loop van mijn leven voor altijd.

Als er zoiets als de Losers' Club op Smith Elementary School in Columbus, Indiana zou zijn geweest, zou ik zeker lid zijn geweest. Dat is waarschijnlijk de reden waarom ik aangetrokken werd tot *Het* in de herfst van 1990 - eerst de miniserie en daarna de roman.

Ik veronderstel dat het allemaal begon op de avond van 18 november 1990, toen ik in kleermakerszit op de vloer van de woonkamer voor een televisie zat, waarvan wij dachten dat die vrij groot was, maar die ongetwijfeld verbleekt als we hem vergelijken met die van tegenwoordig. Ik kan je niet precies vertellen hoe ik eruitzag toen ik daar zat op die avond, maar ik wil wedden dat mijn mond open stond en dat mijn pupillen zo'n beetje verwijd waren, terwijl ik doodsbang was voor het ding dat in de afvoer op Witcham Street was opgedoken. Het was een clown, opmerkelijk genoeg net als de Bozo die ik op zaterdagochtend zag en, net zo opmerkelijk, helemaal niet zoals Bozo. Plotseling was er geschreeuw van een jongen in een gele regenjas toen de clown zijn lippen terugtrok om vlijmscherpe tanden te onthullen. En toen de jongen in de afvoer reikte om zijn boot, gemaakt van een blad van de krant, te pakken, greep de man met de grote rode neus de arm van het kind ... en trok.

Dat was mijn kennismaking met Stephen King.

Niets zoals *Het* was ooit te zien geweest op primetime televisie. Er waren foto's die bewogen, badkamerwastafels waar bloed uit spoot en clowns die kinderen aten. Het was 1990 en de televisienetwerken waren de grenzen aan het opzoeken, in een poging om te zien hoe ver ze konden gaan op een tijdstip voordat kinderen zoals ik naar bed waren gebracht.

Het was het enige waar iedereen de volgende dag over kon praten op school en het was zeker het enige waar ik aan kon denken.

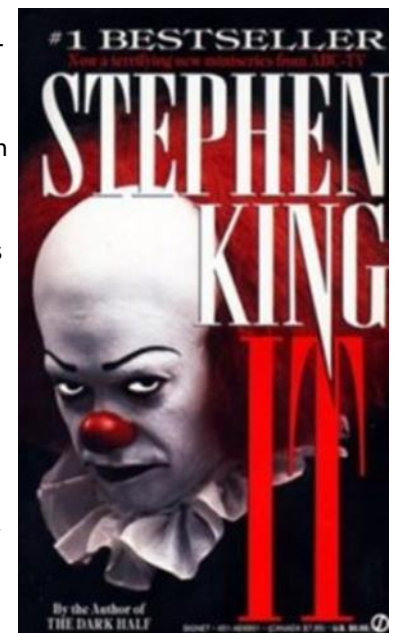
Ik rende dat weekend naar de winkel en spendeerde mijn zakgeld aan de paperback-roman - die met Tim Curry's angstaanjagende gezicht op de cover. Ik was bang om het vast te houden.

Ik was een echte alleslezer van jongs af aan, maar met 1138 pagina's was *Het* veruit het langste boek dat ik ooit had durven lezen. Ik was al een fan van horror, hield van Bram Stoker's *Dracula* en veel van de verhalen van Edgar Allen Poe. King was echter een heel ander soort beest. Kings horror was meer voorstedelijk van aard. Het bracht de terreur regelrecht in mijn buurt, mijn school, in mijn eigen huis zelfs. En elk kind zal je vertellen, dat daar de echte verschrikkingen zich bevinden.

Ik werd elke dag gepest op school. De dagen dat ik naar huis ging zonder geslagen te zijn, een flikker genoemd te zijn, of op één of andere manier gemarteld, met blauwe plekken overdekt of bebloed te zijn, waren er maar weinig en lagen ver uit elkaar. Columbus, Indiana, was een kleine stad, net als Derry. De mensen daar leken ook veel op de mensen in Derry. Kinderen kunnen monsters zijn en als de volwassenen iets verkeerd zagen, keken ze vaak gewoon de andere kant op.

Zelfs nu, 28 jaar later, als ik het boek herlees, voor het eerst sinds ik 10 was, merk ik dat ik over mijn schouder kijk. Ik blijf kijken wie er is, wie er achter me aan komt. Dan schop ik mezelf en denk: "Wat ben je, gek? Er is niemand daar." Maar weet je, ik denk dat ze er altijd zijn. Omdat ze nooit echt weg gaan.

De verschrikkingen die we als kinderen ondergaan, volgen ons in onze volwassenheid. Dat is waar het echt om draait. Zelfs als kind snapte ik dat. Het gaat over die momenten van echte terreur die we ervaren in onze jeugd die ons blijven achtervolgen voor het leven, totdat we op een dag besluiten om de demon onder ogen te zien en, met een beetje hulp van onze vrienden, hem te bestrijden. Het hele verhaal was zo'n briljante metafoor, dat ik schrijver wilde worden.

De brief die ik aan Stephen King schreef

What I Learned From **STEPHEN KING**

JASON SECHREST

En dus, op de prille leeftijd van 10 jaar, ging ik achter de schrijfmachine van mijn vader zitten en begon ik de grote Amerikaanse roman te schrijven. Zoals zou blijken was die slechts ongeveer 2 pagina's lang. Er was wel genoeg bloed. Ik was behoorlijk trots op *Murder On Washington St.* (zo vernoemd naar de straat in Columbus waar mijn grootmoeder nog altijd woont), net als mijn ouders. Zozeer zelfs dat, toen ik later dat jaar een opdracht kreeg in de klas om een brief te schrijven aan de persoon die we het meest bewonderen, ik besloot een brief te schrijven aan Stephen King en mijn verhaal erbij mee te sturen.

Ik kan me niet herinneren dat ik de brief op de post heb gedaan, dus ik denk dat het mijn leraar op dat moment moet zijn geweest, Mevrouw Beecher, die er een postzegel op had geplakt en hem naar Bangor, Maine had gestuurd. Wat ik me wel herinner is de dag dat ik thuiskwam van school en een envelop in de post vond van Stephen King. Hij was vriendelijk genoeg om me te vertellen hoeveel hij had genoten van mijn verhaal en hoe verbaasd hij was dat ik slechts 10 jaar oud was. Wat hij me daarna vertelde is iets dat me altijd is bijgebleven.

Stop nooit met schrijven.

Hij moedigde me ook aan om wat ik ook schreef aan hem te sturen, hoewel hij zei dat hij misschien niet altijd in staat zou zijn om te reageren.

Ik rende naar mijn typemachine en fabriceerde een verhaal over een diepzee-visexpeditie waarbij de boot kapotgaat en er een kannibaal aan boord is. Ik dacht dat als hij van *Murder On Washington St.* houdt, hij dit echt leuk zal vinden! Vervolgens schreef ik er één over een moordende kat die volkomen toegewijd was aan zijn pijnlijk verlegen en sociaal onhandig eigenaar. De verhalen werden beter en zo nu en dan kreeg ik een reactie van King, zelfs al was het slechts een bedankbriefje met een flyer om me te laten weten waar hij nu aan werkte.

Dankzij de aanmoediging van King, geloof het of niet, werd ik kort daarna gepubliceerd. Op 15-jarige leeftijd was ik stafschrijver voor het tijdschrift *Femme Fatales*. (Herinner je je *Femme Fatales*? ... Weet je nog, tijdschriften?) Mijn carrière als journalist was van start gegaan en dus verliet ik mijn liefde voor het schrijven van fictie voor geruime tijd.

Maar ik ben nooit gestopt met het lezen van Stephen King. En ik ben nooit gestopt met het opvolgen van zijn advies. Ik bleef schrijven, ongeacht in welke vorm.

In 2016 werd ik gevraagd om een vaste column te schrijven voor King's limited edition uitgevers bij Cemetery Dance Publications genaamd *What I Learned From Stephen King*, over de wijsheid, levenslessen en spiritualiteit in King's verhalen.

Elf columns later, onnodig te zeggen, heb ik veel geleerd van de boeken van King, maar niets heeft me meer geleerd dan dat ene antwoord op de brief van een 10-jarige jongen. Tuurlijk, het leerde me om nooit te stoppen met schrijven. Maar het leerde me ook veel over het soort man dat ik hoopte dat ik op een dag zou zijn als ik opgroeide. Een man die, hoe beroemd of kritisch geprezen dan ook, altijd de tijd zou vinden om een bemoedigend woord te delen. Een man die net zo genadig en vriendelijk zou zijn, als hij productief en poëtisch is.

Maanden geleden doorzocht ik oude dozen in de kast toen ik die brief van Stephen King vond.

Stop nooit met schrijven.

Ik heb er lang naar gekeken en er is iets ontwaakt. Een soort magie, zou je kunnen zeggen. Zijn woorden van aanmoediging, al die jaren later, beïnvloeden me nog steeds. Ik besloot om te gaan zitten en het schrijven van fictie te proberen, voor het eerst sinds ik een kind was. Het resultaat was een kort verhaal genaamd *Orange Grove Court*. Ik denk dat de aardige mensen van *Cemetery Dance magazine* het verhaal goed genoeg vonden en ik hoop dat jij dat ook vindt. *Orange Grove Court* zal verschijnen in *Cemetery Dance* in 2018.

Het is gek om na al die jaren te bedenken dat ik zelf word gepubliceerd door Kings uitgevers, terwijl het in feite King zelf was die me inspireerde om te blijven schrijven en de schrijver te worden die ik nu ben.

Toen ik de e-mail van Brian Freeman van Cemetery Dance kreeg waarin stond dat ze *Orange Grove Court* willen publiceren, sprong ik op en neer van opwinding - net als ik deed op de dag dat ik Stephen King's brief in de brievenbus kreeg.

En net als op die dag toen ik 10 was, rende ik weg om het volgende verhaal te schrijven.

Wat ik leerde van Stephen King *is een exclusieve reeks artikelen van Cemetery Dance Online over de levenslessen, wijsheid en spiritualiteit die te vinden is binnen de werken van Stephen King. Jason Sechrest begon zijn carrière op 15-jarige leeftijd als schrijver voor Femme Fatales magazine. Zijn publicaties zijn te vinden in LA Weekly, Frontiers, Entertainment Weekly en meer. Hij tweet als @JasonSechrest en schrijft vaak berichten op Facebook op Facebook.com/JasonSechrest.*

Stephen King Terror in every day

12 september 2017

Auteur: Dawn Stobbart
Docent Engels en Creatief Schrijven, Lancaster University

Vertaling: Peter van Veen

Stephen King: een meester van horror die angst vindt in het alledaagse

Stephen Kings werk omvat meer dan 40 jaar en meer dan 60 boeken en, hoewel de inhoud van zijn fictie sterk varieert, is er een onderliggend beeld van de hedendaagse wereld die zijn 'constante lezers' verblindt. Zij kochten meer dan 350 miljoen exemplaren van zijn romans. Dit maakt hem één van de meest succesvolle auteurs in de wereld - niet slecht voor een leraar Engels die zijn eerste roman in de vuilnisbak gooide, om gered te worden door zijn vrouw Tabitha, die hem overtuigde om het te publiceren.

King's carrière begon met de publicatie van *Carrie* in 1974, het verhaal van de overgang van een tienermeisje van meisje naar vrouw, en van gepest kind naar wraakzuchtige volwassene. De hoofdpersoon blijft er één waar lezers zich bij betrokken voelen: een eenzaam kind wiens leven is gevuld met emotionele mishandeling.

Dit is een belangrijk aspect van het succes van King. Zijn verhalen gaan meestal niet over superhelden die in een onherkenbaar landschap leven, het zijn gewone mensen, die in een herkenbaar Amerika leven. Meer dan dit echter, zijn de verhalen die hij vertelt een weerspiegeling van het leven van deze gewone mensen, zelfs als ze verschrikkingen en bovennatuurlijke gebeurtenissen bevatten die buitengewoon zijn.

The Shining, één van Kings beroemdste romans, is het verhaal van een disfunctioneel en grof gezin. Het gaat over emotionele en fysieke mishandeling - en de woede en verwaarlozing van een alcoholische ouder, vermomd als een spookhuis-verhaal. Het was een verhaal waar King zelf bekend mee was, aangezien hij openlijk heeft gesproken over zijn problemen met alcohol.

Thema's als dit zijn in het hele werk van King te vinden. Verlies van onschuld, misbruik, en de strijd tussen goed en kwaad zijn verweven in zijn verhalen. Hij weeft deze verhalen samen, koppelt ze aan elkaar in een web dat lezers met veel plezier ontdekken.

Eén van de grootste capaciteiten die King heeft als auteur is dat hij in staat is om de angsten van zijn lezers te begrijpen en om die angsten te vertalen in een werk van fictie. Van misbruik tot eenzaamheid, van armoede en honger, King is in staat om een verbinding te maken met zijn lezerspubliek en om hen een gevoel van hoop te bieden: mensen zoals zij, zo lijkt hij te zeggen, kunnen elke beproeving overwinnen. Net als de kinderen in *IT*, of *The Body* (dat beroemd werd door de film *Stand By Me*), vertelt King zijn lezers dat ze buitengewone dingen kunnen bereiken als ze samenwerken voor een gemeenschappelijk goed.

King schrijft vooral voor het publiek in de arbeidersklasse waarin hij opgroeide, die hij zijn "constante lezer" noemt en hij blinkt uit in het geven van gedetailleerde en vertrouwde beschrijving van het leven in een werkomgeving. In *The Stand* bijvoorbeeld is Arnette een typisch soort arbeidersstadje en door zijn portrettering van deze stad wijst hij op de problemen waarmee arbeidersgezinnen in heel Amerika in zowel de late jaren zeventig als eind jaren tachtig werden geconfronteerd, omdat de werkgelegenheid verdween.

Hoewel King wordt beschouwd als een horrorschrijver, omvat zijn werk zo veel meer dan horror. Hij heeft detective-fictie geschreven (zoals de Bill Hodges-trilogie), hij heeft verhalen over tijdreizen geschreven (11.22.63), science fiction, westerns, en ook horror - soms allemaal in één roman, zoals bij *The Langoliers* en de *Donkere Toren*-serie. Hij schrijft in een stijl die zijn fictie toegankelijk maakt voor mensen in de leeftijd van 15 tot 100, een stijl die hem één van de meest populaire auteurs ter wereld heeft gemaakt.

Stephen King Terror in every day

Erkenning als 'echte' schrijver

Maar maakt het King, alleen omdat hij één van de meest populaire auteurs op de planeet is, ook één van de grote Amerikaanse schrijvers, zoals Edgar Allen Poe? Of is hij slechts een meester in pulp-fiction - goed om te lezen in een vliegtuig, maar niet serieus te nemen? Het succes van King als schrijver is pas onlangs vertaald naar serieus literair succes. Populaire fictie werd lang beschouwd als "trashy" en niet serieus genomen. Langzaam echter wordt het werk van King gewaardeerd om zijn literaire inhoud.

Stephen King's Gothic van John Sears is een baanbrekend academisch werk over de auteur. Het inspireert een groeiend aantal academici dat literaire waarde vindt in de werken van King en er zijn verschillende academici die King hebben verdedigd als een echt literaire auteur, waaronder Tony Magistrale, die verschillende boeken over King en zijn werk heeft geschreven. Onlangs werd een speciale uitgave van het tijdschrift Science Fiction Film and Television gewijd aan King en een nieuw tijdschrift Pennywise Dreadful: The Journal of Stephen King Studies lanceert zijn eerste editie in november.

Terwijl King zijn 70ste verjaardag in september nadert, lijkt zijn populariteit niet af te nemen. Er zijn verschillende nieuwe verfilmingen van zijn werken, waaronder *IT*, *Gerald's Game* en *Mr. Mercedes* en zijn komende samenwerking *Sleeping Beauties*, met zoon Joe Hill (1) wordt met spanning verwacht. De mix van realisme, sociale bespiegelingen en horror betekent dat de carrière van de grootmeester van de horror nog steeds voortduurt en hij - eindelijk - wordt beschouwd als een 'echte' schrijver.

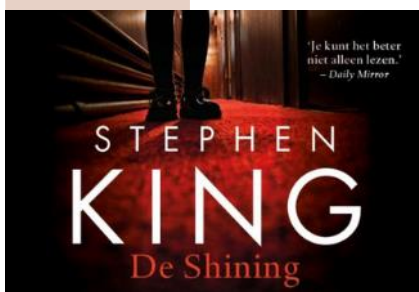
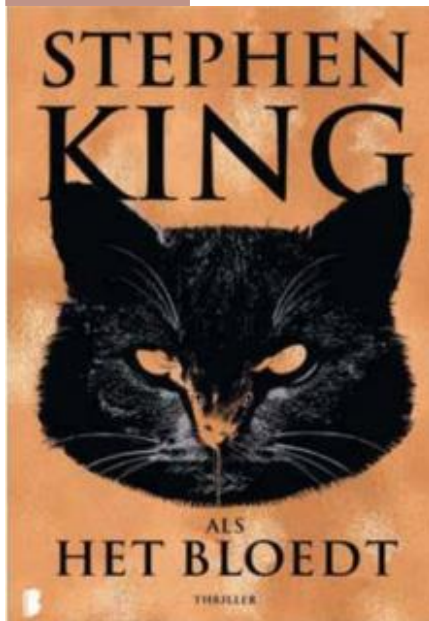
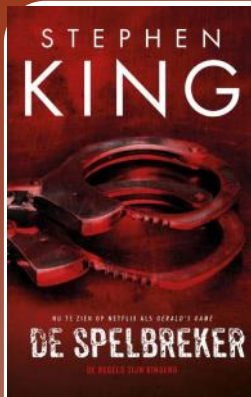
Roland Deschain, gespeeld door Idris Elba, in de nieuwe bewerking van Kings *Donkere Toren*-serie.
Picselect/Columbia Pictures

(1) Noot van de vertaler: Hier maakt de schrijfster van dit artikel een vergissing. Schone Slaapsters werd natuurlijk geschreven samen met zijn andere zoon Owen King.

WORDT VERWACHT NEDERLAND

door Chrissy

Alle data onder
voorbehoud
van de uitgever

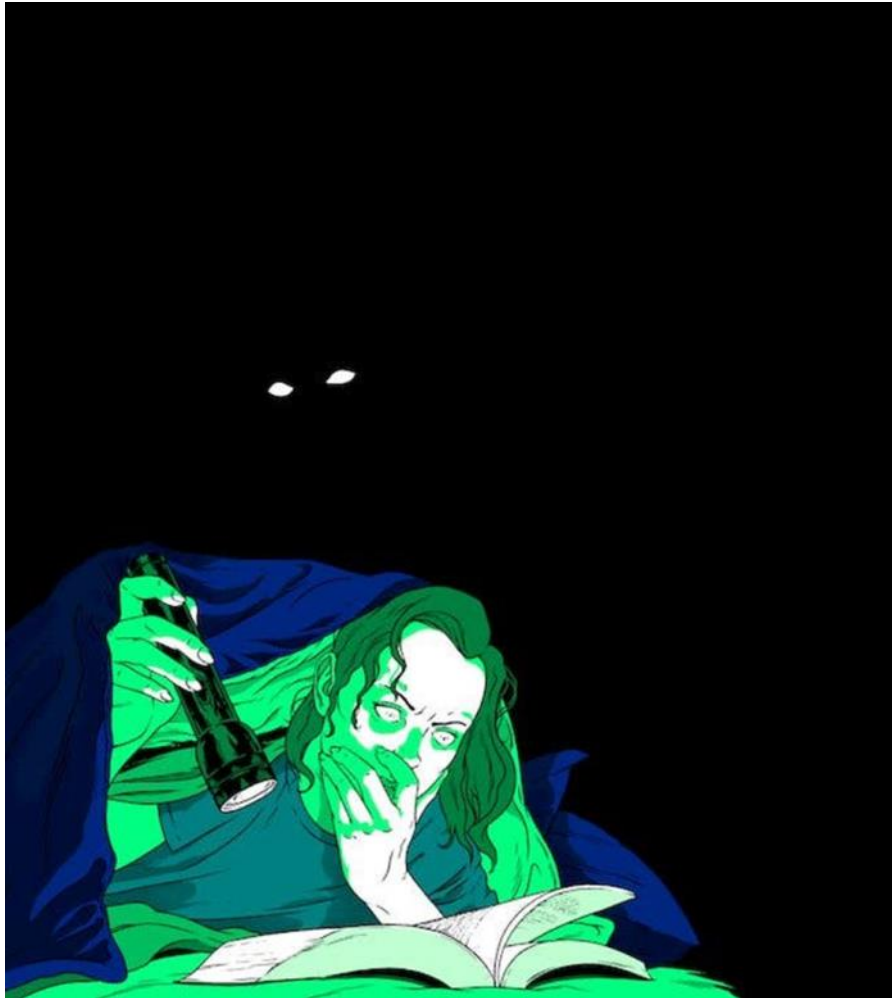
Datum:	Soort:	Details:
Al verkrijgbaar	paperback POD	<i>De spelbreker</i> POD uitgave LS ISBN 9789021026183
Al verkrijgbaar	paperback POD	Diverse uitgaven als POD <i>Dodelijk dilemma</i> ISBN: 9789024575305 <i>Lied van Susanna</i> DT6 ISBN: 9789021026190 <i>De Donkere Toren 7</i> ISBN: 9789021026381 <i>De eerlijke vinder</i> ISBN: 9789021024417 <i>Wisseling van de wacht</i> ISBN: 9789021025742 <i>Lisey's verhaal</i> ISBN: 9789021026206 <i>Under the Dome (Gevangen)</i> ISBN: 9789021026152
We hebben om verificatie van deze POD's gevraagd bij de uitgeverij (LS) maar nog geen antwoord hierop binnen. Als omslag is een eerdere uitgave gebruikt.		
Al verkrijgbaar	paperback	<i>Gwendy's Knoppen Kist</i> 168 pagina's voor 16,99 ISBN 9789044360226 House of Books
26 mei 2020 VERVROEGD	paperback met flappen	<i>If it Bleeds – Als het Bloedt</i> ISBN 9789025590256, voor 24,99 uitgeverij de Boekerij BESTEL bij onze fanclubshop! We krijgen van de uitgeverij voor elke verkoop een percentage!
eind mei, begin juni	onbekende covers	Diverse uitgaven voor Speciaal voor Boekenvoordeel—van LS <i>Dodelijk Dilemma</i> : 9789021025957 <i>Cujo</i> : 9789021025964 <i>Carrie</i> : 9789021025971 <i>De Groene Mijl</i> : 9789021025995 <i>De eerlijke vinder</i> : 9789021026039 <i>Joyland</i> : 9789021025988
eind mei / begin juni	onbekende covers	Diverse uitgave voor Lidl—van LS <i>Mr. Mercedes</i> 9789021026237 <i>Misery</i> 97890210226244 <i>De Spelbreker</i> 97890210226288 <i>De Marathon</i> 97890210226299
25 juni 2020	dwarssligger	<i>Shining – Dwarsligger</i> ISBN 9789049807788 936 pagina's voor 13,99 Luitingh-Sijthoff
half juli	pocket	<i>Wisseling van de wacht</i> — voor 8,99 Luitingh-Sijthoff ISBN: 9789021025117
september		<i>Het Instituut</i> midprice ISBN: 9789022590621

Artikel NY Times

Kun je niet slapen? Laat Stephen King je gezelschap houden

(let op: artikel bevat spoilers over *Als het bloedt*)

Tekening Johnny Dombrowski

Door Ruth Franklin
19 april 2020
Vertaald door Peter van Veen

Op een nacht in de eerste weken van de coronavirus pandemie, trof ik mezelf wakker aan om 2 uur in de ochtend, bevend van adrenaline en angst. De oproep van mijn Twitter-feed vermijndend, sleepte ik mezelf uit bed en wierp een oog op mijn stapel nog te lezen boeken. Maar niets leek goed voor dit moment van onzekerheid, grenzend aan onwerkelijkheid. Zelfs mijn oude favorieten leken nu uit een andere wereld te komen. Ze spraken mijn geestesgesteldheid, opnieuw gekalibreerd door de crisis, niet aan.

Toen viel mijn oog op *Als het bloedt*, de nieuwe collectie verhalen van Stephen King. Ik ben altijd een fan geweest van Kings werk. Het zien van *Pet Sematary* op een middelbare school logeerpuntje maakte me verslaafd aan het scenario dat hij heeft geperfectioneerd in decennia van het schrijven van fictie: Een gewoon persoon, door toeval of zwakte of gewoon door pech, opent de verkeerde deur en laat het kwaad naar binnen walsen. *Carrie*, *Christine*, *Cujo*, *Firestarter* – die goedkope paperbacks die doorgegeven werden op zomerkamp, waren de toegangspoort tot meer geavanceerde genoegens zoals *The Shining* of *The Dark Half*, verontrustende meditatie over de meer perverse aspecten van het creatieve leven.

Al snel, echter, leidde deze nieuw ontdekte smaak voor horror me naar *The Turn of the Screw* van Henry James en *The Haunting of Hill House* van Shirley Jackson, twee meesterwerken van gothic literaire fictie die een meer radicale duik in de diepten van de menselijke psyché nemen dan het werk van King, die de neiging heeft om zijn toevlucht te nemen tot gruwel wanneer de dingen te ernstig beginnen te worden.

Artikel NY Times

Ondertussen bleef King maar romans produceren, in een tempo dat alleen de meest toegewijde fans bij konden houden (het nieuwe boek vermeldt hem als de auteur van "meer dan 60 boeken"), vaak afwijkend van de werken die hem zijn reputatie hadden bezorgd en omwegen makend naar tijdreizen, parallelle universums of keiharde criminaliteit. In een essay voor The New Yorker betoogde Joshua Rothman ooit dat King geen horrorschrijver is maar een genreschrijver, punt. "Als er een Stephen King Verhaal Generator ergens op het web zou zijn, dan zou die, de meeste tijd, bezig zijn met het door elkaar mixen van ideeën uit alles van wat vroeger speculatieve fictie -met inbegrip van sci-fi, horror, fantasy, historische (en alternatieve-geschiedenis) fictie, superheld stripboeken, post-apocalyptische verhalen, enzovoort- werd genoemd, en de resultaten hiervan spelen zich allemaal af in het kleinstedelijke Maine," schreef Rothman (red: dit essay vind je op pagina 8 t/m 10 in deze Kings Things).

Als een lezer die zich minder aangetrokken voelde tot een aantal van deze vormen, had ik in jaren geen Stephen King roman gelezen. En onder normale omstandigheden is King de laatste schrijver waar ik naar zou grijpen tijdens een slapeloze nacht. Maar dit waren geen normale omstandigheden. Ik heb het boek geopend. De eenvoudige cadans van Kings stem, gecombineerd met zijn karakteristieke "ga-zitten-en-laot-me-je-een-verhaal-vertellen" stijl, waren onmiddellijk rustgevend. En de verhalen die hij vertelde - over de verleidingen en corruptie van technologie, de uitersten van schoonheid en verdorvenheid in zelfs het meest gewone leven, de werking van een universum dat we nooit helemaal kunnen begrijpen - waren op één of andere manier precies wat ik nu wilde lezen.

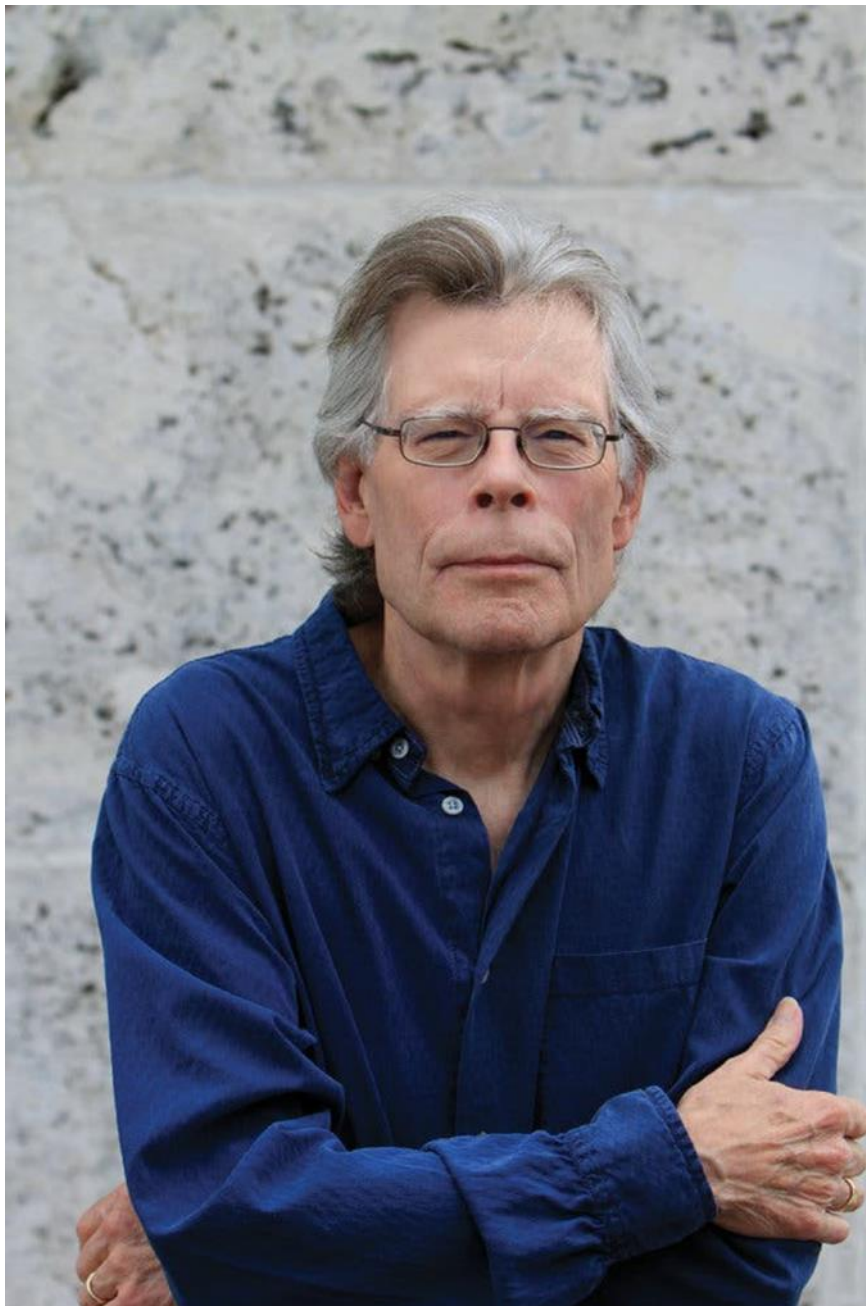

Foto Stephen King - met dank aan Shane Leonard

Artikel NY Times

King heeft eerder gebruik gemaakt van de novelle - dat stiefkind van literaire vormen, op één of andere manier zoveel te veel als niet genoeg - voor verhalen die de randen van de horror opzoeken, zonder er in weg te zinken, zoals *The Body*, de inspiratie voor de klassieke film uit de jaren 80 *Stand by Me*, waarin een groep jongens op een kampeerreis minder worden getransformeerd door hun ontdekking van een lijk in het bos, dan door hun eerste smaak van autonomie. *Mr Harrigan's Phone*, het eerste verhaal in de nieuwe bundel, is een topexemplaar in deze categorie.

Het is 2007 en Craig, aan de vooravond van adolescentie, heeft een parttimebaan bij de rijke, bejaarde Mr. Harrigan, een formele, maar vriendelijk man die hem laat kennismaken met *Lady Chatterley's Lover* en hem trakteert op een kraslot voor zijn verjaardag en op vakanties. Wanneer hij met één van die loten de 3.000 dollar jackpot wint, toont Craig zijn waardering door een eerste model iPhone voor de heer Harrigan te kopen, dezelfde die hij net kreeg voor Kerstmis.

Hoewel aanvankelijk sceptisch, is Mr. Harrigan snel verleid, net als de rest van ons. "Zijn deze getallen in real time?" vraagt hij verwonderd als Craig hem de Aandelen-app toont. (In een zin die perfect de afhankelijkheid kenmerkt schrijft King dat hij de telefoon streelt "op de manier waarop je een klein slapend dier zou kunnen aaien.") Maar zelfs als hij afhankelijk wordt van het apparaat, herkent hij de gevaren ervan: "Het is als een gebroken waterleiding, één die informatie spuwt in plaats van water." Op Mr. Harrigans begrafenis, slechts een paar maanden later, stopt Craig de telefoon van de man in de zak van het jasje van zijn pak, een totem om hem te vergezellen in het hiernamaals. De griezelige gebeurtenissen die hieruit voortvloeien kunnen - eventueel - worden verklaard door een technologische storing. Maar ze worden in gang gezet door een menselijk verlangen dat iedereen die een geliefde heeft verloren kan begrijpen: het verlangen om de stem van de overledene weer te horen, één van de vele dubieuze troosten die technologie nu biedt.

Geen Stephen King Plot Generator zou *The Life of Chuck* kunnen produceren, tenzij experimentele fictie werd toegevoegd aan de potentiële genres. Het verhaal gaat in omgekeerde volgorde door drie afzonderlijke secties, waarvan het verband zich slechts bij een tweede lezing volledig aan me openbaart. De eerste is een dystopische visie van een wereld waarin alle systemen falen. Californië spoelt "laag voor laag, als oud behang" de Stille Oceaan in na een reeks van aardbevingen, wat zorgt voor voedseltekorten; pest teistert delen van de wereld; en misschien wel het ergste van alles, het internet staat op het punt om ervoor altijd mee op te houden. (Tenminste *dat* is nog niet gebeurd.) Een leraar genaamd Marty, die grimmig en zo goed als hij kan omgaat met de nieuwe realiteit, wordt opgeschrikt door de plotseling alomtegenwoordige billboards en tv-advertenties die een accountant genaamd Chuck Krantz feliciteren met "39 Fantastische Jaren!" Wat voor afscheidsfeest is dit?

Daar komen we niet meteen achter. In plaats daarvan neemt het tweede deel ons mee een paar jaar terug in de tijd, als Chuck, tijdens het bijwonen van een zakelijke conventie in Boston, één van die magische momenten heeft waarop alles goed lijkt met de wereld. Hij komt een straatartiest tegen die op een hoek van de straat op drums speelt en hij begint spontaan te dansen en te pronken met zijn vaardigheden voor een almaar groeiende menigte. Chuck grijpt de hand van een vrouw die staat te kijken en samen voeren ze een geïmproviseerde dans uit, die zowel de menigte als de straatmuzikant, wiens geldpot overstromt, verrukt. Later denkt hij na over het mysterie van die ontmoeting. "Waarom ben je gestopt om te luisteren en waarom begon je te dansen?" Hij weet het niet en zouden antwoorden iets goeds nog beter maken?"

Het laatste deel is een onconventioneel spookhuis-verhaal dat zowel de bron van Chucks soepelheid op zijn voeten, als de betekenis van wat eerder gebeurde, onthult. Denk aan wat ieders hersenen bevatten, vertelde een geliefde leraar Chuck toen hij een kind was. "Alles wat je ziet. Alles wat je weet. De wereld. ... vliegtuigen in de lucht, putdeksels in de straat. Elk jaar dat je leeft wordt die wereld in je hoofd groter en helderder, gedetailleerder en complexer." En als iemand sterft, realiseert Chuck zich, is het alsof die wereld donker wordt: "Als een kamer waar je het licht uitdeed." De menselijke geest, tegelijk oneindig en eindig, met massa's inhoud die in één ogenblik kunnen worden weggeblazen: Het is de definitie van sterfelijkheid.

The Life of Chuck is één van de vreemdste, meest aangrijpende verhalen die ik heb gelezen in een zeer lange tijd. Het is dan ook een beetje teleurstellend dat de twee resterende verhalen in het boek meer voelen als herhalingen van conventioneel materiaal. *Als het bloedt*, een bijna 200 pagina's lange mix van horror en duisternis, dat elke andere schrijver zou beschouwen als een zelfstandige roman, volgt de detective Holly Gibney, die lezers die trouwer zijn dan ik, zullen herkennen uit een aantal van de recente King romans, die een 'buitenstaander' achtervolgt, een bovennatuurlijk schepsel dat zijn kracht ontleent aan menselijk lijden. (Als een slim ironisch teken van deze tijd heeft deze buitenstaander een betrouwbare bron van emotionele voeding gevonden - hij is een tv-verslaggever die massa-schietpartijen behandelt.) En *Rat*, waarin een gedwarsboomde romanschrijver een deal maakt met de duivel in de vorm van een knaagdier - of is het een koortsdroom? - is minder gedurfd dan de vorige pogingen van King om in de nachtmerrie van het writer's block te duiken.

Maar ik zou geen enkele lezer toevlucht in bekende genoegens misgunnen, vooral nu niet. We hebben allemaal troost nodig, waarin we dat ook maar vinden. Een vriend van mij heeft *Liefde in de tijd van cholera* weer opgepakt. Anderen, onder leiding van de schrijver Yiyun Li in een online leesgroep, hebben besloten dat het nu de tijd is om uiteindelijk *Oorlog en Vrede* aan te pakken. Sommigen denken misschien dat het vinden van het juiste boek de minste van onze zorgen moet zijn tijdens een pandemie, maar hoe moeten we anders onze rusteloze nachten doorbrengen? Als sirenes gillen buiten mijn raam in Brooklyn en de krantenkoppen met de dag meer apocalyptischer worden, begin ik mijn weg te vinden door de King-boeken die ik nog moet lezen. Hij is goed gezelschap in het donker.

Ruth Franklin is de auteur van het recente werk *Shirley Jackson: A Rather Haunted Life*.

Nieuwsflits

Dit geloof je niet!

Waar denk je aan als je de foto hieronder ziet? Precies... *Children of the Corn*. Je zult het niet geloven als we je vertellen dat er weer een nieuwe versie in de maak is! Maar toch is het zo...

De Daily Mail rapporteerde dat de set van filmmaker Lucas Foster was gesloten omdat er niet voldoende afstand werd gehouden in verband met corona. De politie werd erbij gehaald, om aan de rand van Sydney te

voorkomen dat men de regels hieromtrent aan de laars lapt. Op de foto zie je dan ook de agenten die de crew ondervraagden hierover.

De Hollywood Reporter meldde dat het aantal mensen in de cast en crew sterk was teruggebracht, en zij keurig de gezondheids- en veiligheidsregels in acht namen, en de politie daarna op de hoogte hielden.

Het is onbekend of dit een dollarbabyfilm betreft, of (en dat hopen we niet) dat het weer een nieuwe bioscoopfilm gaat worden.

(bron)

© MATRIX FOR DAILYMAIL AUSTRALIA

Schilderen op nummer winnaar!

Art Shop uit Alkmaar verkoopt deze schilderijen op nummer Pennywise! En ze gaven er afgelopen maand eentje weg van 40x50 cm aan een Stephen King-liefhebber!

En de winnaar is geworden:

Landje Bleeker uit Amsterdam!

Zo'n pakket zit in een koker en is compleet met kwasten, acrylverf en een canvasdoek. Niet gewonnen? Je kunt het natuurlijk ook gewoon kopen bij de Art Shop! Afmeting 40x50 kost 14,95, de 50x 65 cm kost 21,95 en 60x75 cm kost 26,95 en die prijs is INCLUSIEF verzenden!

Natuurlijk heeft Art Shop nog veel meer in huis (er staan er al 70 op de website), en als je drie stuks schilderijen op nummer uitzoekt in de shop krijg je ook nog eens 5% korting!

Dat is dus een leuke klus voor het thuiszitten...

[Klik hier voor de link naar de shop op Marktplaats.](#)

Geef alsjeblieft bij je bestelling aan dat je via de fanclub komt door de code SKF door te geven.

Auteur Stephen King zegt...

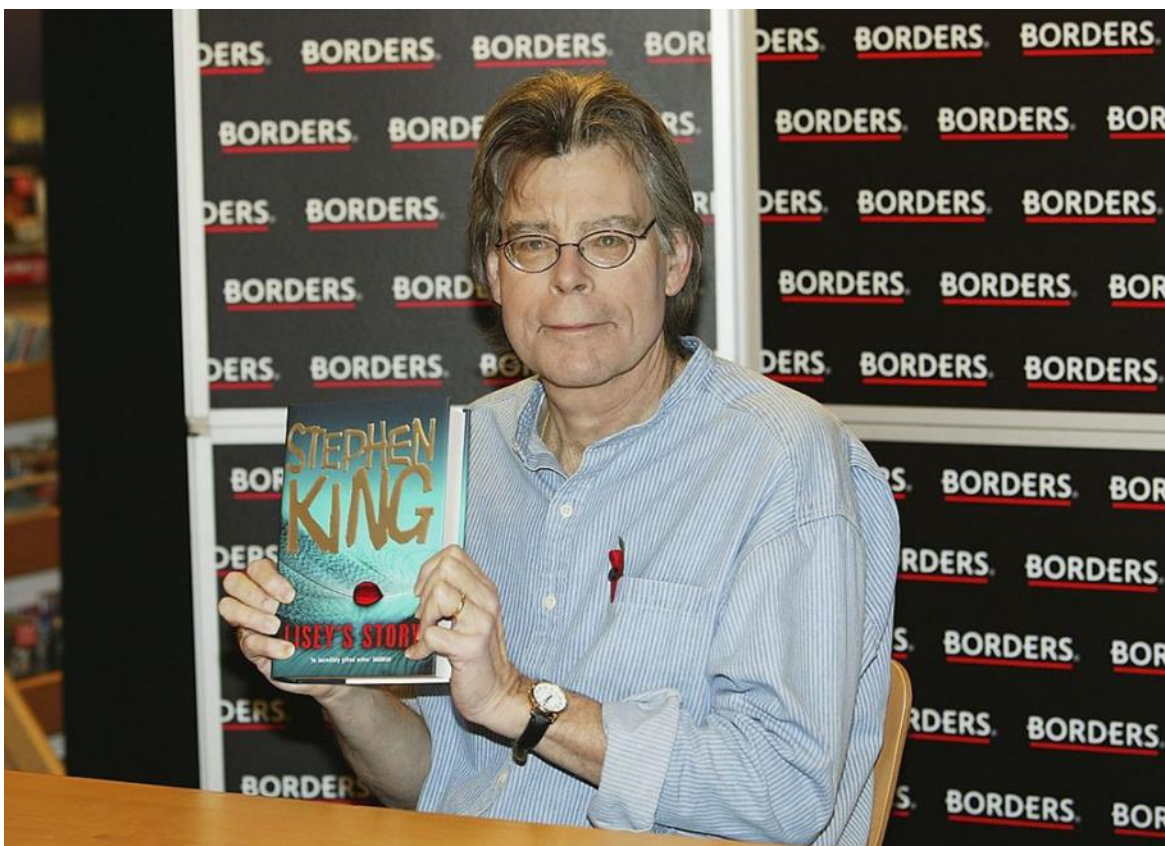
Auteur Stephen King zegt dat zijn schrijfproces een 'mysterie' is - zelfs voor hem

Door Catherine Wright (www.cheatsheet.com)

30 april 2020

Vertaald door: Peter van Veen

Stephen King schreef een aantal van de meest klassieke en veelgeprezen horrorromans. Veel van Kings boeken zijn bewerkt tot films en televisieseries, waaronder *The Outsider* (dat dit jaar door HBO tot een tv-serie werd bewerkt). King is een wereldberoemde schrijver (en schreef zelfs een boek over het schrijven, toepasselijk getiteld *Over Leven en Schrijven*). Toch, heeft King toegegeven in een recent interview, vindt hij het proces van het schrijven van zijn horrorromans een 'mysterie.'

Horrorschrijver Stephen King tijdens een signeersessie voor zijn boek *Lisey's Story* in 2006 in Londen, Engeland | Jeremy O'Donnell/Getty Images

Auteur Stephen King over het schrijven van horrorboeken

Vorige maand sprak Terry Gross van NPR's *Fresh Air* met auteur Stephen King. Ze bespraken de impact van de COVID-19 uitbraak, naast de HBO-bewerking van Kings roman *De Buitenstaander* uit 2018. Maar ze spraken ook over Kings expertise: schrijven.

Tijdens het radio-interview vroeg Gross de horrorschrijver of hij dacht dat hij "in een andere realiteit dan andere mensen" leeft. King schrijft, natuurlijk, vaak over "dingen ... buiten onze perceptie," zei Gross. Veel van zijn boeken duiken in het bovennatuurlijke.

"Ik denk dat het antwoord is dat ik 20 uur per dag leef in dezelfde realiteit als die waar iedereen in woont", antwoordde King. "Vier uur per dag verandert alles." Dat is wanneer hij een wereld creëert voor één van zijn enge verhalen.

Stephen King zegt dat schrijven 'net zo'n mysterie voor mij is, als het voor iemand anders is'

Afgezien van dat, kan King je niet veel vertellen over zijn schrijfproces. De auteur onthulde dat het nogal vaag is, zelfs voor hem. "Als je me ooit zou vragen hoe dat gebeurt of waarom het gebeurt, zou ik je moeten vertellen dat het voor mij net zo'n mysterie is als voor iemand anders", gaf King toe over het schrijven in de radioshow. "Alles wat ik weet," vervolgde hij, als hij voor de computer zit (zoals hij opmerkte, was dat ooit een typemachine), dat "dingen veranderen."

Auteur Stephen King zegt...

De auteur lijkt zich gelukkig te voelen dat hij zijn passie vond - vooral omdat hij die op zo'n jonge leeftijd (ongeveer 7 jaar oud) vond.

"Ik voel me nog steeds hetzelfde als in de vroegere dagen, wat inhoudt dat ik de gewone wereld ga verlaten voor mijn eigen wereld," legt King uit aan Gross. "En het is een prachtige, opwindende ervaring. Ik ben heel dankbaar dat ik die ervaring mag hebben."

De schrijver van 'De Buitenstaander' moest bepaalde details veranderen voor zijn nieuwe roman 'Als het Bloedt' als gevolg van de coronavirus-pandemie

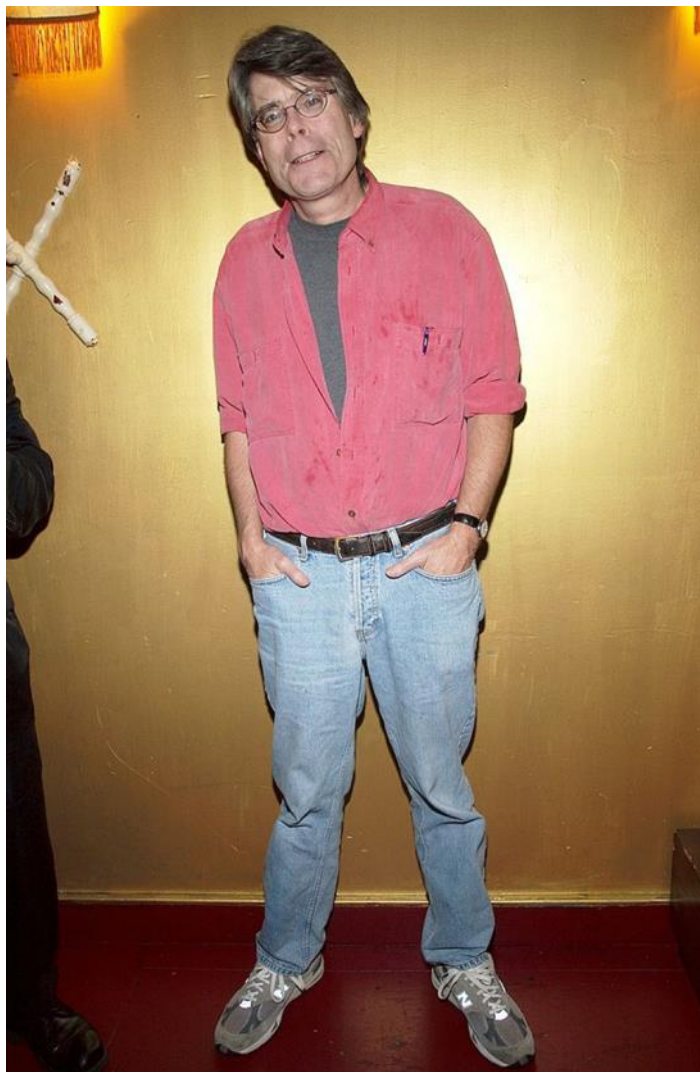
Gross vroeg de horror-auteur ook naar een van zijn recente tweets.

"Mensen die romans schrijven (waaronder ik) die zich in het heden afspelen, zullen een groot deel van hun al geschreven werk moeten heroverwegen", schreef King op Twitter. De *Fresh Air*-presentator vroeg zich af of King dingen veranderde aan zijn nieuwe roman als gevolg van het coronavirus.

Het boek, waar King sinds 2019 aan schrijft, heeft de titel *Als het bloedt*. Hij onthulde aan Gross dat één belangrijk detail in de roman moest worden gewijzigd. Zoals King uitlegde, wilde hij dat de roman zich in 2020 zou afspelen. Echter, toen de wereldwijde pandemie ontstond, deelde King mee: "Ik keek onmiddellijk terug door de tekst die ik had geschreven." King zag het jaar en zag het probleem.

"Ik zag dat één van de dingen die er gaande was, dat twee van mijn personages op een cruise op een cruiseschip waren gegaan", zei de horrorschrijver. "En ik dacht, nou, nee, ik denk niet dat iemand dit jaar op cruiseschepen gaat." Dus veranderde hij het jaar naar 2019, want dat was een tijd waarin "mensen konden samenkomen en samen konden zijn en het verhaal zou daardoor werken", legt King uit.

"Er zijn een heleboel interessante implicaties", liet de beroemde auteur weten.

Stephen King in 2002 | Lawrence Lucier/Getty Images

The Stephen King Collectibles

Door: Pitou Spruit

Een vaak gehoorde kreet binnen de 'Stephen King gemeenschap': "Er is in ons land weinig animo voor de gelimiteerde Nederlandse hardcoverboeken van Stephen King"... Dit is helaas waar. Hoe anders is het in Engeland (UK) en in de Verenigde Staten (US). Zodra een uitgeverij een nieuwe titel aankondigt als zijnde Limited, is deze binnen no time uitverkocht. En dan hebben wij het over boeken van honderden tot duizenden Ponden/Dollars... Krankzinnig? Het maakt niet uit hoe en wat je verzamelt, als je er maar plezier aan beleeft... daarom laat ik je graag eens kennismaken met deze speciale uitgaves.

Deze maand de collectible

The Tommyknockers

PS Publishing (UK) brengt in 2018 *The Tommyknockers (De gloed)* uit het jaar 1987 in een Gift Edition (1000) en een Lettered Edition (26) uit.

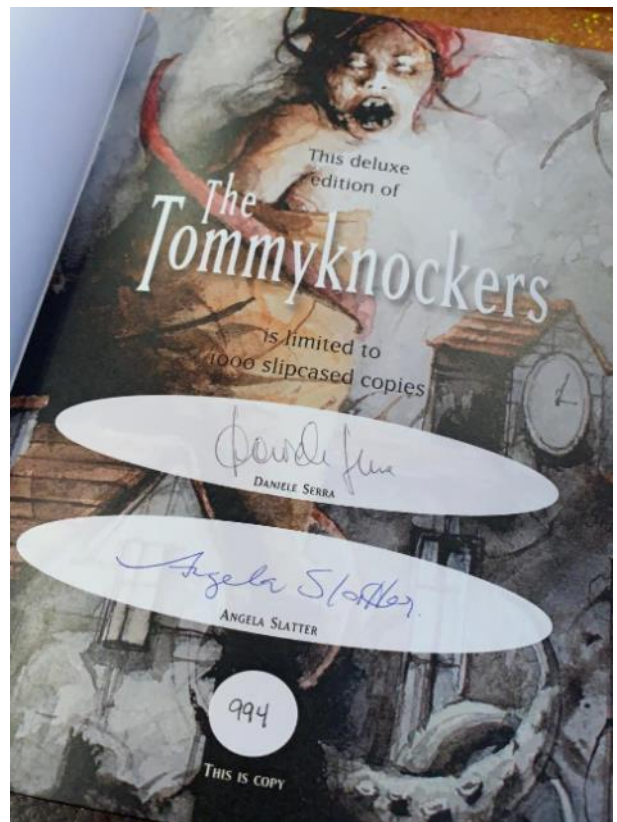

Gift Edition

De Gift Edition kostte £69,99 en werd geleverd in een set van 3 boeken in een slipcase. De illustraties werden verzorgd door Daniele Serra. Elk boek had een andere dustjacket en het eerste is gesignd door Angela Slatter (schrijfster) en Daniele Serra.

The Stephen King Collectibles

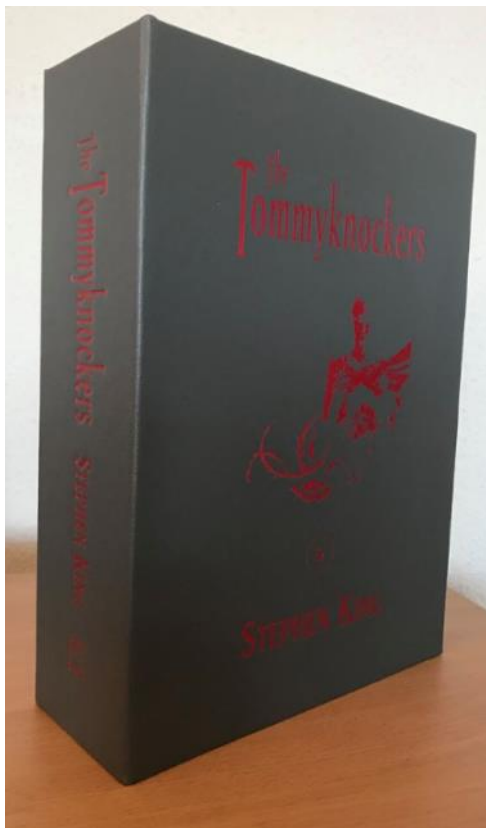
Signeerpagina Gift Edition

The Stephen King Collectibles

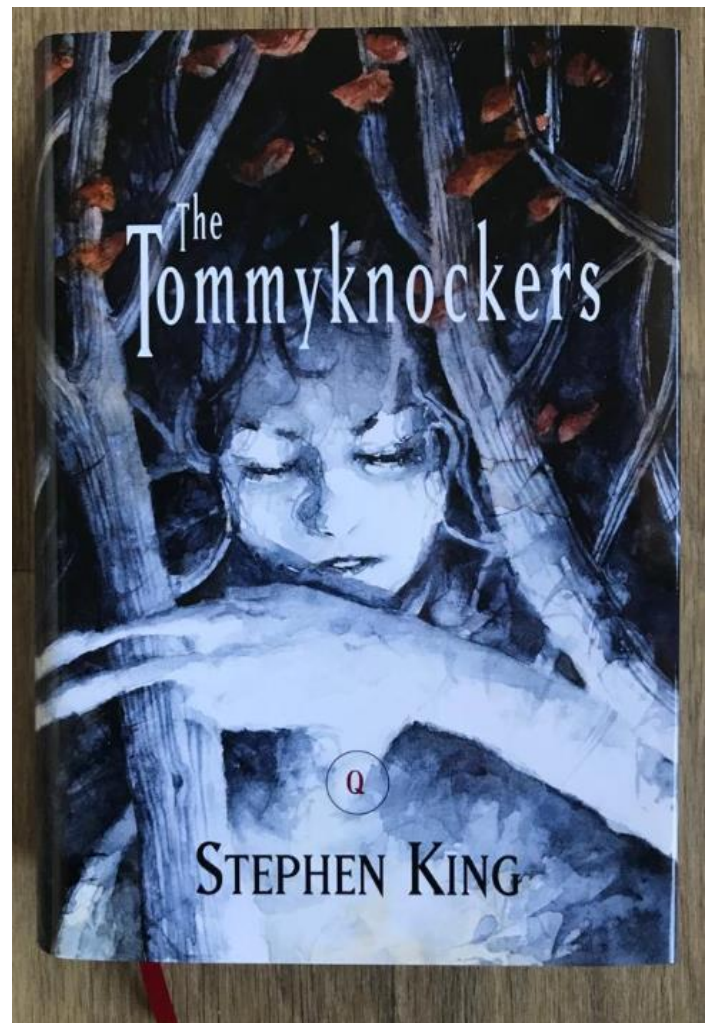
De Lettered Edition (26), kostte £2.520,- en werd geleverd in een luxe traycase. In tegenstelling tot de Gift Edition, is de geletterde editie één boek, maar wel gesigneerd door Stephen King.

De Gift Edition is nu ongeveer \$200,00 waard en de waarde van de Lettered Edition is momenteel niet bekend.

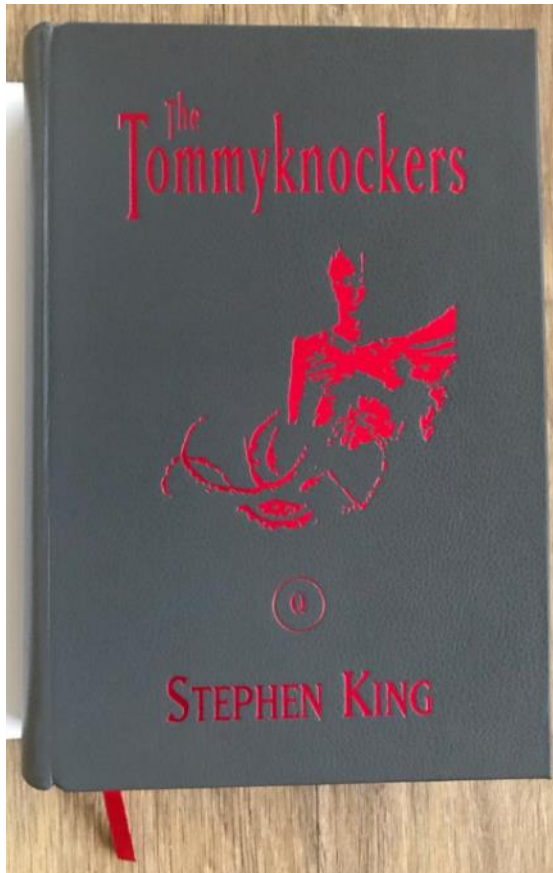
Lettered Edition

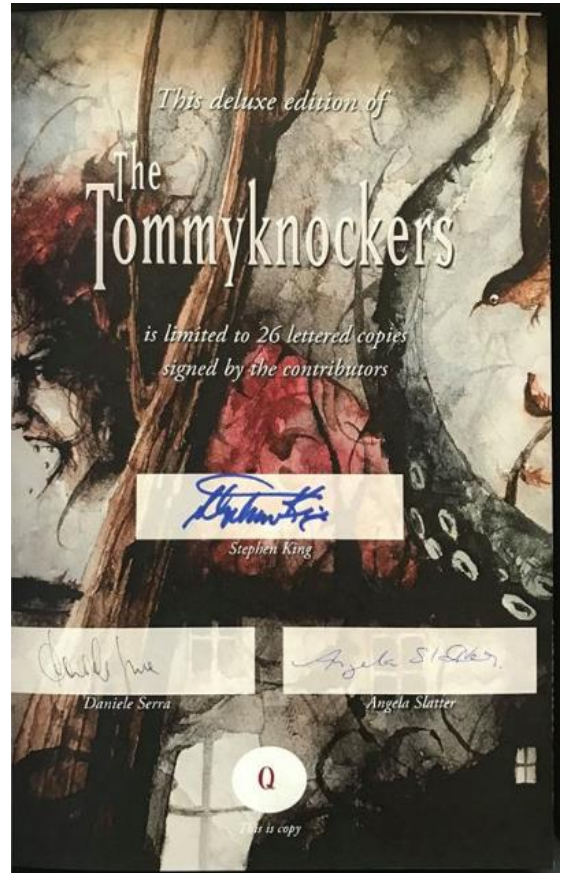
The Stephen King Collectibles

Bij deze uitvoering zat ook een apart boekje met alle losse illustraties en een enveloppe met daarin een unieke print.

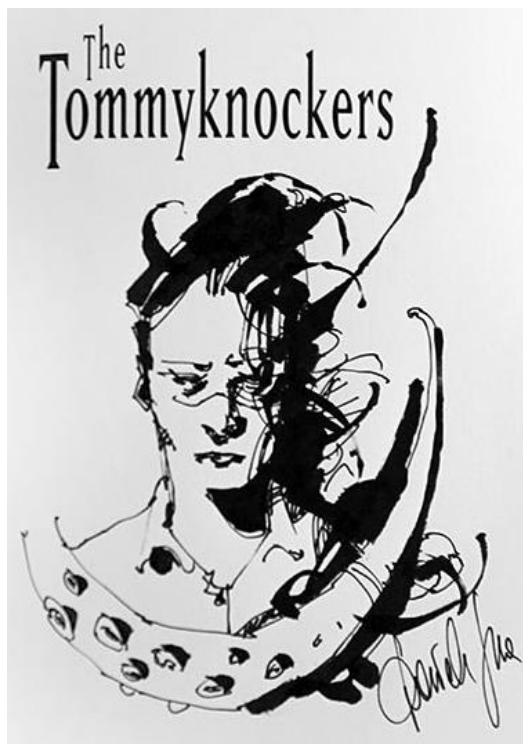
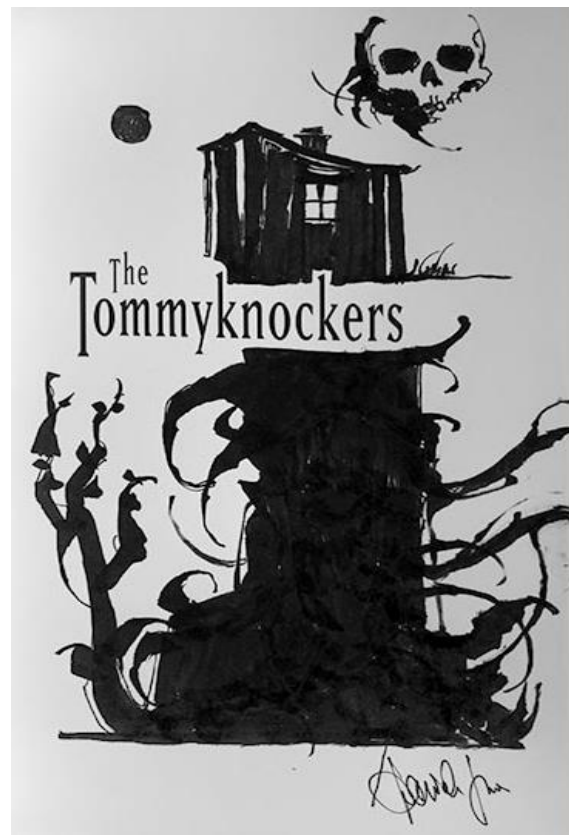
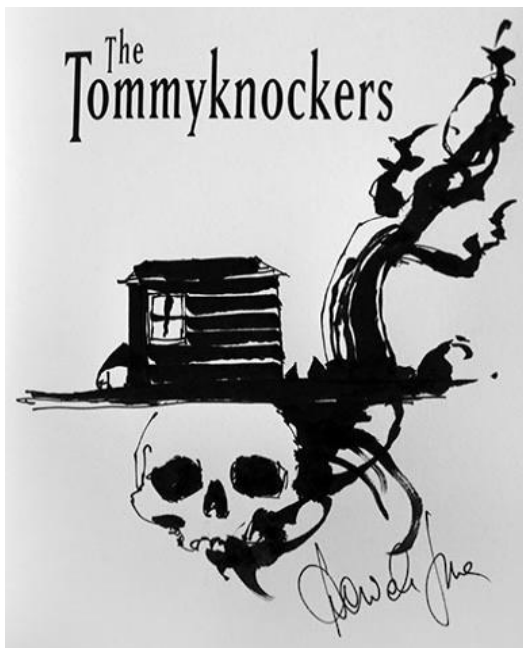
Het boek zonder dustjacket

Signeerpagina Lettered Edition

The Stephen King Collectibles

Daniele Serra kon tegen betaling nog voor een remarque zorgen in je boek.

Met dank aan Siep!

Mijn exemplaar, de Gift Edition

Terminologie:

Slipcase: Hoes waar je het boek in schuift, ter bescherming.

Traycase: Box waar je het boek inlegt, ter bescherming.

Dustjacket: Een stofomslag om het boek.

Gift Edition: Een 'opstap'-exemplaar in een grote oplage.

Lettered Edition: Een exemplaar met wereldwijd een zeer kleine oplage (26/52) aangeduid met een letter (bijv. A of AA) dat gesigneerd is door Stephen King en door de artiesten die de illustraties verzorgen.

Remarque: De artiest van de desbetreffende illustraties heeft een aparte unieke tekening in het boek getekend.

LUCKEY QUARTER

Dit keer de antwoorden van:

Nancy van Puffelen

Lucky Quarter staat letterlijk vertaald voor gelukskwartje, of geluks-hoekje. De naam voor deze rubriek is natuurlijk gebaseerd op het verhaal van Stephen King (uit Alles is Eventueel). Als jouw e-mailadres uit ons nog steeds groeiende adressenbestand wordt gehaald, is dat met recht een gelukkig hoekje geweest! Want iedereen die staat ingeschreven om ons magazine te ontvangen heeft daarvoor kans om de "Lucky Quarter email" van de fanclub te ontvangen. We trekken elke maand uit dit bestand willekeurig een e-mailadres.

Je krijgt altijd een prijs (je) voor je deelname. Die zal elke keer weer anders zijn en je ziet vanzelf welke verrassing er bij je op de mat valt als je meedoet!

Nancy krijgt natuurlijk wat merchandise, en een DVD die ze nog mist toegestuurd!

Hoe lang ben je al King-fan, Nancy en hoe komt dat zo?

Oh jeetje, daar vraag je me wat! Ik ben al zo lang fan, ik kan me mijn eerste boek niet eens meer herinneren. Laten we het houden op een jaar of 30, mogelijk (waarschijnlijk) zelfs wat langer... Ik weet niet beter of ik lees Stephen King. Ik verzamel met pieken en dalen, nu heb ik weer een enorme piek maar het heeft hiervoor een paar jaar stil gelegen. Ik ben nu dus met een enorme inhaalslag bezig! Ik lees mijn boeken op een e-reader, zodat de boeken in de kast netjes blijven. Ik weet nog wel de eerste film die ik ooit gezien heb: *Carrie*. Ik geloof dat ik een jaar of 10, 11 moet zijn geweest. Mijn vader zei op een gegeven moment 'nu moet je goed opletten', wat ik dan ook deed en me rot schrok, hahaha!

Werk: opvang voor wilde dieren

Leeftijd: 46

Woonplaats: Delft

Wat is je favoriete boek en waarom?

Ik heb nog lang niet alle boeken die ik heb gelezen maar favoriet tot nu toe is *HET/IT*. Het is een enorme pil om te lezen, maar ik kon het maar met moeite wegleggen. Ik ben het boek gaan lezen voor de remake uitkwam en ik die in de bioscoop zou gaan zien. Het was met dit boek als bijna ieder Stephen King-boek: als je er eenmaal in zit laat het je niet meer los. Ik was continu benieuwd hoe het verder zou gaan en zat echt dagen achter elkaar te lezen, tot ver na eigenlijke bedtijd en gelijk al weer als ik m'n ogen nog maar amper open had.

Wat is je favoriete film en waarom?

Dat kan er maar één zijn (althoewel ik ook nog lang niet alle films gezien heb!): *The Green Mile*! Na deze een eerste keer gezien te hebben liet het zo'n diepe indruk achter, tranen met tuiten gehuild, meegeleefd met alles en iedereen. Ik had de boekjes gelezen en vond die al best indrukwekkend, maar de film is echt geweldig! Inmiddels al vaak gezien en hij blijft je grijpen, zelfs als je weet dat die arme Mr. Jingles verpletterd gaat worden knijpt het je keel toch weer dicht. Ook al weet je dat het uiteindelijk goed komt. Deze film gaat nooit vervelen!

Welk boek of film ontbreekt nog in je verzameling?

Zoals ik al zei mis ik nog best veel, althoewel mijn boekenkast inmiddels bijna vol staat. De films ben ik nu pas gaan verzamelen, ik wilde eerst mijn boeken zoveel mogelijk op orde hebben. Ik mis vooral de boeken die moeilijk te krijgen zijn: *Het hoge gras*, *Hoogste versnelling*, *Midlife Confidential*. De films die ik mis zijn er nog heel wat, ik ben zelf wel érg benieuwd naar *You can't kill Stephen King*, en ja, ik weet dat dat geen King film is maar toch zou ik 'm graag hebben! Ben erg benieuwd naar een aantal films, zoals *Stand by me*, *Thinner*, *The Mangler*, *Big driver* en *Firestarter*. Hoop ze binnenkort aan mijn verzameling toe te mogen voegen.

Welke andere schrijvers lees je wel eens?

Ik heb niet echt andere schrijvers die ik wel eens lees. Ik heb wel boeken van Joe Hill die ik nog niet gelezen heb. Op de één of andere manier weten andere schrijvers me niet zo te boeien als Stephen King en daarvan liggen er nog genoeg om te lezen!

Hoe ben je met de fanclub in aanraking gekomen?

De fanclub heb ik gevonden toen ik eens googelde op Stephen King. Vind het heerlijk dat je ergens alles te weten kan komen over wat je ook maar wilt weten. Ik maak dan ook dankbaar gebruik van de verzamelijsten. En je hebt binnen no time antwoord bij vragen via de mail!

Wat zou je aan Stephen King willen vragen?

Ik denk dat ik helemaal dicht zou klappen als ik hem zou zien. Als ik al wat uit zou kunnen brengen zou ik vragen om een handtekening en wellicht of we samen op de foto kunnen/mogen.

Heb je nog tips of suggesties?

Ik zou zo snel niks kunnen verzinnen, ik ben bijna dagelijks op de site te vinden om van alles op te zoeken maar ben nog nergens tegenaan gelopen dat ik mis. Ga vooral zo door zou ik zeggen!

Zijn we je iets vergeten te vragen?

Verzamel je alleen boeken en films? Nee, eigenlijk wil ik alles wat los en vast zit wel verzamelen maar dat laten zowel mijn portemonnee als mijn huisje helaas niet toe. Maar het gaat voor mij zeker wel verder dan de boeken en de films!

Dit is de allerlaatste bijdrage die we toegestuurd kregen voor deze rubriek. En daarom stopt Lucky Quarters dan ook na volgende maand, tenzij er weer nieuwe bijdragen binnen komen vallen. Deed je nog niet eerder mee en wil je graag nog een bijdrage leveren? Dat kan!

[Kijk hier](#) voor de vragen, regels en waar je je bijdrage naartoe mag sturen.

Talk 26 april 2020

Stephen King heeft een idee voor het verhaal dat Joe Biden zou kunnen vertellen

Door David Marchese

Illustraties door Jules Julien

Vertaald door Peter van Veen

"Ik begrijp niet," zei Stephen King, "waarom je met me wilt praten op een moment als dit." Nou, bijvoorbeeld omdat de productieve mega-verkopende auteur een nieuw boek uitgebracht heeft, de verhalencollectie *Als het bloedt*. Maar om een beetje meer poëtisch te zijn: Hier was een kans om te zien hoe een auteur die zo overtuigend een razende pandemie neerzet - in zijn apocalyptische roman *De Beproeving* - en die zo duidelijk begrijpt wat ons bang maakt, de wereld ziet in deze dagen. En, toeval of niet, op de grimmige late namiddag waarop we voor het eerst spraken, toen de regen tegen mijn ramen sloeg en de luiken in de wind rammelden, leek zelfs het weer om een gesprek met de 72-jarige te vragen. Dus, om terug te gaan naar zijn vraag: Waarom wilde ik praten met Stephen King? Omdat op dit moment, zoals hij het zelf tegen me verwoordde, het vreemd is daarbuiten.

Zeven jaar geleden stond in New York Times Magazine een profiel van jou en je familie. De schrijver beschrijft een spel dat jullie spelen, waarbij één van jullie met een scenario voor een verhaal komt waarin de hoofdperson in de problemen zit en dan moet iedereen ter plekke een spannend einde schrijven.

Ja, dat was Joe 's idee. Mijn zoon Joe vindt dat geweldig.

Denk je dat wij het kunnen proberen?

Ja, natuurlijk. Je hebt waarschijnlijk iets al bedacht en voorbereid.

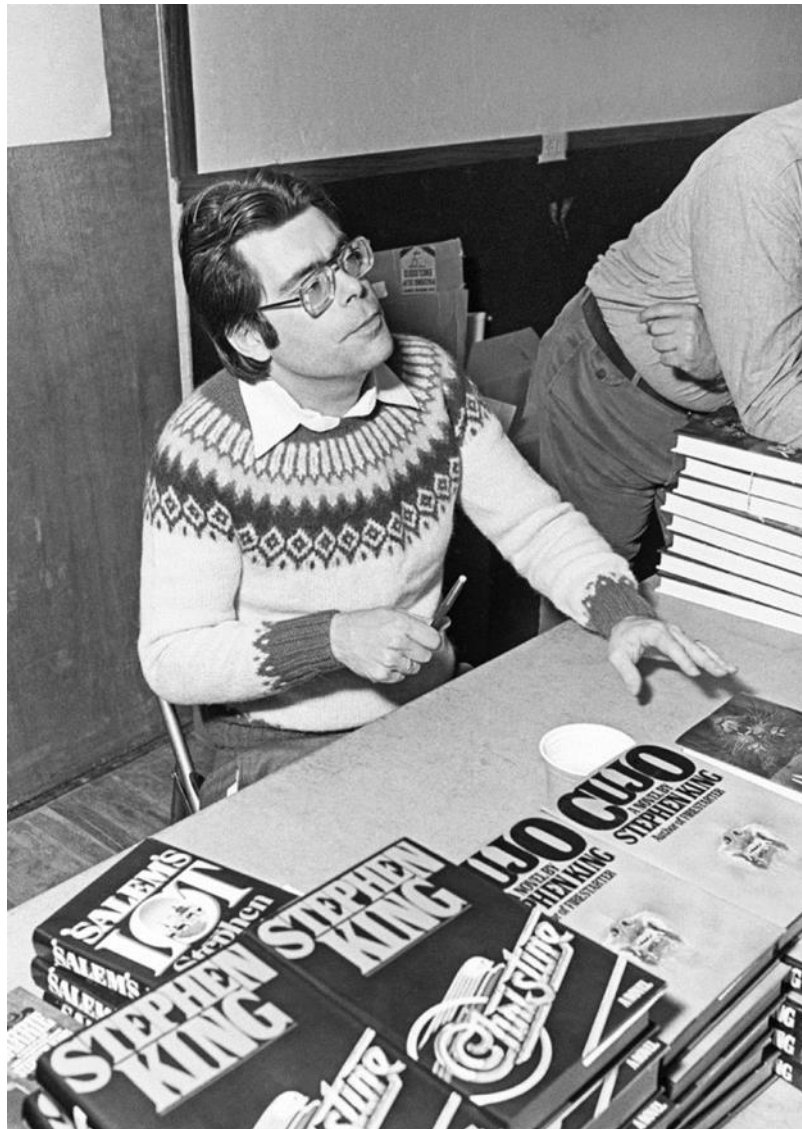
Okay, hier is het scenario: Het vindt nu plaats, tijdens de pandemie. Iemand met smetvrees is bang om zijn huis te verlaten, maar hij heeft geen voedsel meer. Zijn telefoon is kapot en hij kan niets online bestellen, omdat FreshDirect en alle andere boodschappendiensten nooit een vrije bezorgtijd hebben. Je neemt het van af daar over. Wat gebeurt er nu?

Oké, dus hier hebben we deze man, toch? Hij is bang om naar buiten te gaan. Ik bedoel, hij is echt bang om naar buiten te gaan, want het virus is overal. Deze man wast zijn handen dwangmatig. Hij blijft zich voorstellen dat deze ziektekiemen over zijn handen en armen kruipen en hij denkt: Nou, het huis is vrij goed. Ik heb alles ontsmet en ik draag mijn handschoenen, maar ik heb zo'n honger. Wat ga ik eten? Dan kijkt hij om zich heen en zegt tegen zijn hond: "Fido. Kom hier, Fido."

Niet slecht! Daarom ben je goed in wat je doet.

Natuurlijk zou hij het hondenvoer al opgegeten hebben. Dus waarom niet ook de hond?

Talk 26 april 2020

Stephen King bij een signeursessie in de vroege jaren '80. Buddy Mays/Corbis, via Getty Images

Je hebt apocalyptische scenario's uitgebeeld in je werk. Wat is er interessant of raar voor jou over hoe de echte wereld heeft gereageerd op een gebeurtenis als de pandemie?

Eén ding dat schokkend is, is hoe snel dingen veranderen. Was het nog maar een maand geleden dat mensen in de winkels waren? Om vandaag naar de markt te gaan en om al die mensen met mondkapjes en handschoenen te zien. Over onwerkelijkheid gesproken. In *De Beproeving* gebeurt alles zo snel dat de wegen zijn volgelopen met auto's. Dat is duidelijk niet gebeurd. Er is weinig paniek. Wat er wel is - jij voelt het, ik voel het, iedereen voelt het - is een onbewuste, constante angst bij het Amerikaanse publiek. Als je niest, als je hoest, is de eerste gedachte die door je hoofd gaat: "Misschien heb ik deze ziekte."

Is dat wat je angstig maakt?

Weet je wat? Er is een boek, een roman van Robert Harris, genaamd *The Second Sleep*, dat zich ver in de toekomst afspeelt, nadat er een soort van verschrikkelijke ramp in de 21e eeuw heeft plaatsgevonden. Deze mensen proberen te achterhalen wat het was en ze vinden papieren van een man die praat over wat er zou gebeuren als er een verschrikkelijke gebeurtenis zou plaatsvinden - zoiets als het coronavirus. Hij wijst erop dat in de grote steden iedereen ongeveer zes dagen verwijderd is van uithongering als gevolg van de voedselketen. Dus ik zou zeggen dat ik me een beetje zorgen maak over eten.

Je begrijpt duidelijk hoe verhalen werken. Wat als we dat begrip proberen te projecteren naar de wereld van de politiek? President Trump heeft succes gehad met het vertellen van een bepaald verhaal over Amerika. Welk verhaal kan Joe Biden vertellen?

Een deel van het probleem is dat Biden niet de kans heeft gehad om zijn verhaal te vertellen. Tegen de tijd dat de primaire debatten eindigden - het podium stond vol met alle verschillende kandidaten - sloeg het coronavirus toe. Hij is op effectieve wijze genuilkorfd. Maar het verhaal dat hij te vertellen heeft is: Wil je iemand die in staat is om te gaan met een situatie als het coronavirus of wil je iemand die zo gefocust is op zijn zelfbeeld dat hij niet in staat is om dat te doen?

Talk 26 april 2020

Martin Sheen als Greg Stillson in *The Dead Zone* (1983), gebaseerd op Kings boek uit 1979. Paramount Pictures, via Photofest

Doet Trump je aan één van je personages denken?

Greg Stillson uit *Dodelijk Dilemma*. Greg Stillson is een politicus en hij zegt op een gegeven moment: Weet je wat? Als ik president word, sturen we ons afval de ruimte in. Er zal geen vervuiling meer zijn. En mensen geloofden het! Maar ja, ze geloofden Trump toen hij zei dat hij een muur zou bouwen en Mexico ervoor zou betalen, nietwaar? Mensen willen een eenvoudig antwoord. Ze willen een man te paard en Trump is die man.

Ik denk dat het in *Over leven en schrijven* is, waar je er op wijst dat je deel uitmaakt van de laatste generatie van schrijvers die zich kunnen herinneren hoe het is om geen gemakkelijke toegang tot schermen hebben. Heeft de manier waarop we getrouwd zijn met schermen invloed op onze verbeelding?

Het is zo groots dat ik het niet eens weet. Het is een beetje alsof er twee ezels over een brug lopen en één van hen heeft niets op zijn rug en de andere is bedolven onder pakketten en balen en bundels. De eerste ezel zegt: "Jezus, dat is nogal een last die je draagt." En de tweede ezel zegt: "Welke last?" Je went eraan. En ik weet niet hoeveel tijd je per dag besteedt met op schermen kijken, maar wat mij betreft - ik haat het bijna om dit te zeggen - ik denk dat het het grootste deel is. Ik sta op in de ochtend en het eerste wat ik doe is kijken of er berichten of e-mails zijn. Ik raakte betrokken bij Twitter in 2013, dat wordt erg verslavend. Ik weet het antwoord op je vraag niet. Ik weet dat het de manier waarop ik werk heeft veranderd. Ik zit bijvoorbeeld te schrijven en mijn woordenstroom wordt onderbroken, omdat ik zeg: "Ik wil schrijven over een pick-up truck uit het jaar 2000." Dus ik ga onmiddellijk naar Firefox en in plaats van dat ik zit te schrijven, zit ik te kijken naar verschillende pick-up trucks uit het jaar 2000. Het is makkelijk om afgeleid te worden.

Talk 26 april 2020

Je zit vaak op Twitter. Ik denk dat het ook in *Over leven en schrijven* was dat je zei dat je niet echt weet wat je denkt over iets totdat je het opschrijft. Is Twitter een vorm die dat mogelijk maakt?

Ik post twee verschillende soorten tweets. Eén soort hoort leuk en grappig te zijn. Ik post foto's van mijn hond, die een groeiende schare volgers heeft als 'Molly, alias het ding van het kwaad.' En ik vertel papa-moppen: Ik ging naar de imker voor een dozijn bijen en de imker gaf me er 13 omdat de 13e een "free bee" was. De andere soort tweets zijn: Ik ben een Amerikaan en ik ben een politiek dier en Trump verontwaardigt me. Ik ben verontwaardigd over hoe dom hij is. Maar dat is niet zijn schuld. Hij is wat hij is. Wat me echt verontwaardigd is zijn luiheid. Er staat veel in dat boek *A Very Stable Genius* over zijn onvermogen om zijn best te doen en het materiaal te lezen. Lees het materiaal! Dat is alles. Jij zou het beter kunnen doen. Ik kan het beter doen. Omdat we ons verantwoordelijk voelen. We hebben al eerder stomme opperbevelhebbers gehad. Gerald Ford was geen ster. Als je naar Trump kijkt, David, weet ik niet of de man goed kan lezen. Ik weet wel dat hij niet zo goed schrijft. Ik zou zeggen dat iedereen die niet kan lezen en niet kan schrijven, niet kan denken. Dat is waar we mee opgezadeld zijn.

Denk je dat Twitter goed voor je is?

Het is erg leuk. Het is als 's werelds langste tuinhek waar burens overheen hangen om te roddelen. Zo nu en dan kun je een misstap maken. Dat heb ik al een paar keer gedaan. We zijn erg puriteins geworden. En als je het verknalt - wat ik zei was: "Man, ik denk dat het verkeerd was van die uitgever om dat Woody Allen boek in te trekken want laat hem naar buiten komen en zeggen wat hij te zeggen heeft." Onmiddellijk had ik het gedaan en gooiden mensen elektronisch eieren naar me en dat ging een tijdje door. Dan gaan ze verder met iets anders.

Je had het ook gedaan met een tweet over de Oscars.

Ik zei dat er een verschil is tussen diversiteit en werkelijke prestatie - die twee dingen zouden gescheiden moeten zijn. De hele zaak over de Oscars is toch belachelijk. Vaak wordt talent niet beloond. Maar ik denk dat als je daar naar binnen gaat en mee beslist, het moet zijn op basis van wat geweldig is en niet de kleur of het ras van de persoon die het gemaakt heeft. Ik kreeg daar veel commentaar op dat en ik schreef een stuk in *The Washington Post* om te proberen om mijn positie vollediger uit te leggen en daarna werd ik met rust gelaten. Maar het wordt een blijk van moed om bepaalde posities in te nemen op Twitter. Het is niet dat mensen het oneens met je zijn. Het is dat ze er lelijk over doen omdat ze anoniem kunnen zijn. Ze kunnen dingen zeggen als: "Je bent gewoon een oude die niets weet."

King in de verfilming van zijn boek "Pet Sematary" (1989).
Paramount Pictures, via Everett Collection

Heeft het in het sociale media verdomhoekje zitten je denken over de kwesties doen heroverwegen? Omdat het redelijk lijkt voor iemand om te zeggen dat het niet de verplichting van een uitgever is om te publiceren wat een schrijver wil publiceren. Of met de Oscars, om te zeggen dat eigenlijk het echte probleem niet gaat over het belonen van diversiteit of niet, het gaat in de eerste plaats over wie de kans krijgen om hun talent te laten zien. Dus wat was je intellectuele reactie op de terugslag die je kreeg van die tweets?

De reflexmatige reactie is: ik word vernederd omdat mensen me voor gek zetten of boos op me zijn. Dat is de emotionele reactie. De intellectuele reactie is om jezelf af te vragen: heb ik het juiste gezegd? Als ik het juiste zeg, is het duidelijk. Als ik het verkeerde zeg, dan moet ik me verontschuldigen of het duidelijker maken. Wat ik zei over de Oscars werd op de verkeerde manier opgevat door mensen als Ava DuVernay. Dus ik moest proberen duidelijk te maken waar ik het over had. Wat ik zei over Woody Allen, daarover heb ik nooit de drang gevoeld om dat te gaan corrigeren of uit te breiden. Ik zag geen noodzaak, want het belangrijkste was dat de uitgever het manuscript aanvaard heeft. Ze hadden afgesproken het te publiceren. De reden dat ze zich terugtrokken was omdat er negatieve publiciteit was. Ik had het gevoel dat dat luf was. Er was ook veel controverse over *American Dirt*, het boek van Jeanine Cummins, dat ik geweldig vond en waar ik een quote op zette. Er was een gevoel dat Jeanine Cummins iets had gedaan wat culturele toe-eigening heet, wat in mijn tijd verbeelding werd genoemd. Ik vond dat ze het recht had om dat te doen, want als je die weg ingaat, kan er nooit een man zijn die een boek schrijft als *Rose Madder* of *Gerald's Game* die over een vrouw en haar gevoelens gaan. Je moet voorzichtig zijn, maar het is mogelijk. Het moet gebeuren, want dat is de manier waarop we met andere mensen in contact komen. Dit is hoe het werkt. Zo hoort het tenminste toch te zijn. Maar we dwaalden af van je Woody Allen-vraag.

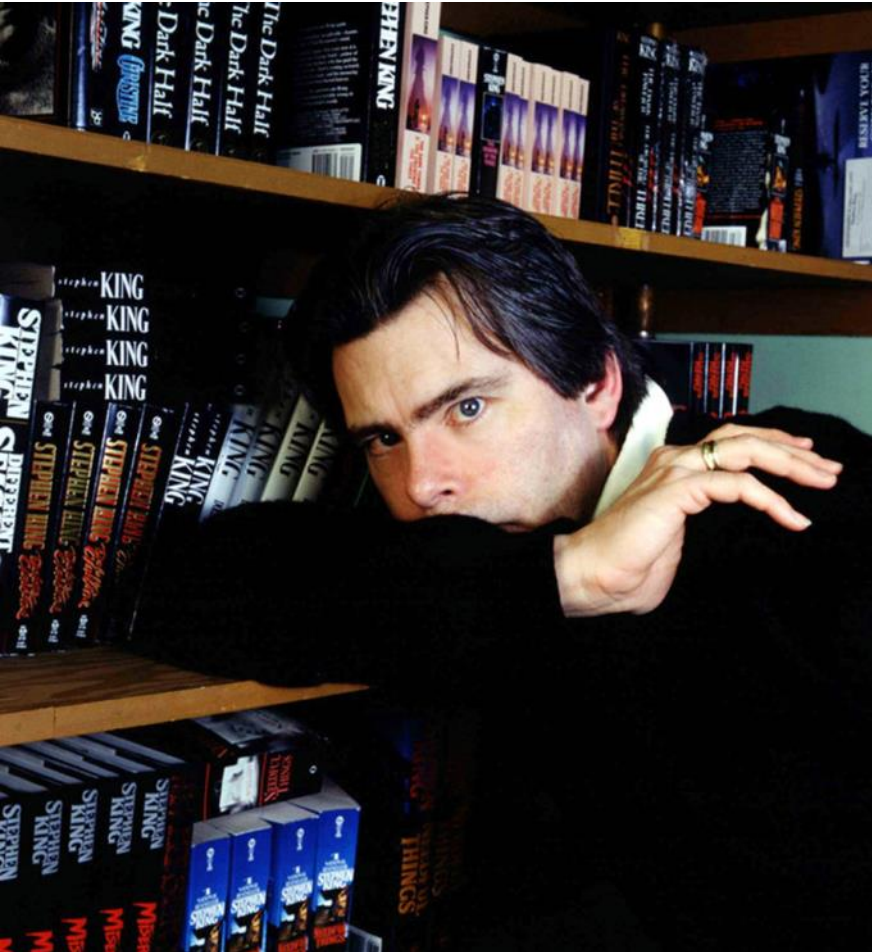
Talk 26 april 2020

Het had met elkaar te maken. Dit is ook gerelateerd, voor zover het gaat over het verschuiven van culturele contexten: Als je vandaag je roman *HET* zou schrijven, zou je dan nog steeds de seksscène tussen Beverly en de jongens in de Losers club schrijven? Dat is iets waar de mensen op wijzen als niet meer passend in deze tijd.

Weet ik. Het grappige van die scène is dat toen ik het schreef, het hetzelfde belang had voor het verhaal als de Derry Public Library. De Openbare Bibliotheek van Derry heeft een vleugel voor volwassenen en een vleugel voor kinderen en de twee zijn verbonden door een glazen tunnel. Dit betekent dat ik een symbolische manier heb om te praten over de overgang van kindertijd naar volwassenheid. Zie je waar ik het over heb? En met dat seksding: Seks is voor volwassenen, oké? Het is niet voor 12-jarigen. Maar in het verhaal probeerde ik te schrijven over die overgang en wat er verloren is gegaan tussen kind zijn en volwassen zijn. Toen ik die scène schreef waarin ze allemaal seks hebben met Beverly, probeerde ik hen in staat te stellen een boodschap naar hun volwassen zelf te sturen, zeggend dat je terug *kunt* komen, dat je genoeg van de fantasierijke kracht *kunt* herontdekken om met dit bovennatuurlijke wezen om te gaan. Dus schreef ik het op deze manier. Er is nooit een wenkbrauw opgetrokken door de redacteurs die dat boek lazen. Er waren geen recensies die zeiden dat dit een kinderpornoscène is. Dat was er allemaal niet, want het was een andere tijd. Als mensen nu bij die scène terecht komen, beoordelen ze de jaren tachtig volgens de normen van de 21ste eeuw. Dat zie je vandaag veel. Dat is een van de redenen waarom veel scholen een boek als *Huckleberry Finn* niet willen toestaan. Ze zeggen: "We kunnen dit boek niet in onze scholen hebben omdat er dat n-woord in zit." Dit is waar ik het over heb. Het laatste boek van Michael Connelly - hij is een geweldige schrijver - dat woord, "neger," is geschreven als "n-----". Het woord "scheldwoord" staat overal in dat boek. In de jaren '50 zou het n-woord zijn toegestaan, maar kon je "scheldwoord" niet gebruiken." Nu is het precies het tegenovergestelde. Dus het is een kwestie van hoe dingen veranderen. Zou ik die scène van *HET* vandaag schrijven? Vrijwel zeker niet. Toen leek het me nooit een probleem.

Maar kunnen die veranderingen positief zijn? Dat voorbeeld dat je noemde met het boek van Michael Connelly is misschien een voorbeeld waar genoeg mensen zich hebben gerealiseerd dat één van die twee woorden gewoon een scheldwoord is dat eigenlijk helemaal niet zo krachtig is en het andere woord een ernstig negatieve lading heeft.

David, dat is de essentie van het 21ste-eeuwse denken. Ga met God, dat is prima, maar begrijp je wat ik zeg? Ja, dat doe ik. Dat is gebaseerd op een mind-set die is gevormd door de manier waarop je bent opgevoed en door de culturele sfeer waarin je leeft. En dat is prima. Goed hoor. Je hebt waarschijnlijk gelijk. Het is waarschijnlijk een positieve ontwikkeling. Maar ik denk altijd aan Frank Norris. Hij schreef *McTeague*. *McTeague*. *The Octopus*. Al die boeken. En Frank Norris zei: "Wat kon het me schelen wat de critici zeiden? Ik heb de waarheid verteld." Dat is het belangrijkste. Vertel je de waarheid of niet?

In je nieuwe boek staat een verhaal genaamd *Rat* dat een grappige verwijzing naar Jonathan Franzen heeft. De hoofdpersoon is een schrijver die een beetje sceptisch lijkt over zijn literaire status. Is kritische achting wat Franzen ook voor jou vertegenwoordigt?

Ik gebruik Franzen omdat hij een fantastische romanschrijver is. Ik heb al zijn boeken gelezen. Mijn favoriet is een vroege roman genaamd *Strong Motion*, die gaat over aardbeving jongens in Massachusetts. Fantastisch boek. Ik hoop dat er op een gegeven moment iets nieuws komt. Het hele college over Franzen in het verhaal, dat is allemaal verzonnen. Hij is ziek, hij heeft koorts en hij fixeert zich op Franzen. Het gaf me een kans om wat zaken te bedenken met betrekking tot schrijven die niet noodzakelijkerwijs dingen zijn waar ik in geloof, maar het was erg leuk. Het is een sarcastisch verhaal.

King in 1995. Laurel Entertainment Inc., via Everett Collection

Talk 26 april 2020

Over kritische achting gesproken, er was veel discussie over uw literaire verdienste of uw plaats in de canon toen u werden geëerd door de National Book Foundation. Dat argument lijkt sindsdien verdwenen. Waarom denk je dat dat is?

Toen ik begon, werd ik gezien als een genre schrijver en dat is ook ongeveer wel wat ik was. Ik herinner me dat ik naar een literair-gilde feest ging rond de tijd van "The Shining." Irwin Shaw zat in een hoek, last hebbend van jicht en zeer opgewonden. Hij had een wandelstok en droeg een blauw pak. Hij zag er breekbaar uit. Hij keek me aan en er kwam een gemene uitdrukking op zijn gezicht en hij zei: "Kijk, het is de leeuw," wat de literaire leeuw betekent. Ik kromp ineem want ik houd van zijn boeken. Dat doe ik nog steeds. Ik denk wat er voor een deel gebeurde, was dat ik veel van mijn echt slechte critici overleefde. Ik herinner me nog in "The Village Voice" iemand deed een lang, ontmaskerend stuk over mij schreef. Er was een karikatuur van mij getekend waarin ik het geld aan het eten was dat uit mijn typemachine vloeide. Ik dacht, oh, het is zo ontmoedigend als je zo hard werkt als je kunt en je ziet zoiets. Ik hield mijn mond dicht. Ik hield mijn hoofd naar beneden en bleef mijn best doen. Als je kijkt naar een aantal van de mensen die in de 20e eeuw hebben gewerkt, is het idee dat ik deel zou uitmaken van die canon belachelijk. Je gaat me niet bij John Updike zetten, laat staan bij mensen als Faulkner of Steinbeck. Misschien Steinbeck een beetje. Ik heb geprobeerd om zo eerlijk als ik kon schrijven over gewone mensen en situaties. Maar ik denk dat ik eigenlijk gewoon veel van de slechte critici heb overleefd. Ik zal er niet zijn om de laatste telling te zien. De meeste schrijvers die eeuwige bestsellers schrijven vallen dood neer en hun werk verdwijnt van de lijst. Ze verdwijnen gewoon.

Precies, wie leest James Clavell vandaag nog?

Ja. Ik krijg het er koud van. Toen ik opgroeide, was de grote paperback schrijver John D. MacDonald. Toen hij stierf, verdween zijn werk. Ik weet niet wat er met mijn spullen zal gebeuren als ik sterf, maar één ding waar ik vrij zeker van ben, is dat Pennywise er nog zal zijn. De rest van het spul kan verdwijnen, maar over 200 jaar zullen mensen zeggen: "Pennywise is echt eng."

Bill Skarsgård als Pennywise in "It Chapter Two" (2019). Warner Bros., via Everett Collection

Niemand die zoveel heeft geschreven als u kan altijd geweldig schrijven. Hoe weet u wanneer een stuk dat u schrijft werkt of niet?

Ik heb nooit iets gedaan waarvan ik dacht dat het werkte. Als ik ergens middenin zit is er altijd een deel van mij dat zegt: Dit is absoluut één grote hoop

Dus je voelde hetzelfde bij het schrijven van "Het" als je deed bij het schrijven van "De Gloed"?

Met "Het" had ik altijd het gevoel dat iets echt werkte. Toen ik "Gevangen" schreef, voelde het alsof er iets echt, echt werkte. "De Gloed", daar voelde ik me goed over. "Dreamcatcher", nee, maar ik had veel pijn. Ik had een ongeluk gehad en ik worstelde me daar doorheen. Het is anders met verschillende boeken. Er zijn boeken waar het ding in één keer opengaat en je tegen jezelf zegt, ik heb het naar mijn zin. Zelfs als dat niet zo is en je zegt dat dit hele ding misschien een vergissing is, moet je jezelf eraan herinneren dat een deel van wat ze je betalen ervoor is om die twijfels te overwinnen - om te zeggen tegen jezelf: Ik kan het verkeerd zien. Het zou goed kunnen zijn.

Talk 26 april 2020

Je zei ooit over jezelf dat als je geen fictie had gehad, je misschien zo was geëindigd als de 'Tower Shooter' van de Universiteit van Texas. En voor zover het je lezers betreft, ik weet dat je problemen hebt gehad met gestoorde fans en je nam *Razernij* uit roulatie nadat het werd gevonden in het kluisje van een jongen die een schietpartij had begaan. Hoe dik of dun denk je dat de lijnen zijn tussen een persoon als jij, die een donkere verbeelding heeft en mensen zoals die ik net noemde, die waanvoorstellingen hadden? En is het gewoon neurochemie die bepaalt aan welke kant van die lijn een persoon eindigt?

Ik denk dat veel ervan neurochemie is. Ik ben in staat om de deuren van perceptie te openen om 8 uur in de ochtend en meestal sluiten ze rond het middaguur. De wereld wordt dan een rationele plaats. Ik denk niet dat dat geldt voor mensen die waanvoorstellingen hebben en paranoïde zijn. Op dit moment zit ik te kijken naar een foto in mijn kantoor en ik voel geen drang om erachter te kijken om te zien of er een camera verstopt is. Ik ben er niet van overtuigd dat je voor de C.I.A. werkt of dat ik stiekem vermoord ga worden. Wat *Razernij* betreft, ik schreef de eerste versie in de bovenbouw van de middelbare school. Veel ervan was de snelkookpan van de middelbare school. Je voelt de drang om te zeggen: "Stel dat je in staat zou zijn om de Gordiaanse knoop door te snijden en een pistool naar school te brengen en je klasgenoten te gijzelen?" Het was nooit het scenario van een massale schietpartij waar het over gaat in dat boek. Maar toch, na een paar van die incidenten, zeg je tegen jezelf: "Dit is als het achterlaten van een geladen pistool op een plaats waar iemand die geestelijk gestoord is het te pakken kan krijgen. Dus is het tijd om het achter slot en grendel te stoppen."

In het verleden gaf je als antwoord, wanneer mensen je vroegen waarom je over verontrustende dingen schrijft: "Waarom neem je aan dat ik een keuze heb?" Dat is een goed antwoord, maar misschien ook een enigszins ontwijkend. Naar welk antwoord waren mensen *echt* op zoek met die vraag?

Ze zijn op zoek naar een geheime formule: Hoe wist je dat dit zou werken? Waarom dacht je dat dit zou werken? Mijn antwoord daarop is, ik heb er nooit over nagedacht. Ik had nooit gedacht dat wat er met me gebeurd is, zou

King ontvangt de National Medal of Arts van President Barack Obama in 2015.
Andrew Harnik/Associated Press

gebeuren. Er zijn dagen dat ik denk dat dit allemaal een droom is. Maar om terug te gaan naar je vraag, ik had nooit een keuze. Dit was het onderwerp dat me aansprak. Het is net als het verschil in smaak. Sommige mensen houden van broccoli. Sommige mensen niet.

Je denkt niet dat mensen hopen dat je een openbaring over je diepere psyche zouden delen door die vraag te stellen?

Nee. De vraag die ze stellen wanneer ze dat willen weten is: Hoe was je als kind? Ze denken dat je gaat zeggen: "Toen ik een kind was, werd ik geslagen" of "Ik werd seksueel misbruikt" of "Ik werd ontvoerd." Het feit is dat dat allemaal niet waar is.

Maar is het waar dat je een vriend overreden zag worden door een trein toen je 4 jaar oud was?

Mijn moeder *dacht* dat ik dat gezien had. Ze zei dat deze jongen overreden was door een trein en toen ik die dag terugkwam nadat ik met hem gespeeld had, erg bleek was en wilde niet praten. Ik heb er zeker geen herinnering aan, althans niet bewust. Wat ik me wel herinner is dat mijn moeder zei dat ze de stukken van het lichaam in een mand moesten oprapen. Dat zijn nog eens details. Mijn moeder had Stephen King kunnen zijn.

7

BOEKRECENSIE

De zwarte weduwe van Cynthia Fridsma

door Peter

**Oorspronkelijke
titel:**
n.v.t.

Auteur:
Cynthia Fridsma

Uitgever:
Celtica Publishing

Jaar van uitgifte:
2020

Aantal pagina's:
384

ISBN:
9789493158207

Link/urls:
[Uitgever](#)

Dit is het tweede deel in de verhalenreeks over de ATU, Nightbird en hun leidinggevend en medewerkers. De ATU en Nightbird zijn beiden antiterrorisme organisaties in de Verenigde Staten van Amerika. De ATU richt zich op menselijke terroristen en Nightbird beschermt ons tegen zombies, weerwolven, vampiers en ander ondoed gespuis.

In dit boek lezen we ongeveer het verhaal van de aanslag op de marathon van Boston in 2013. We maken mee hoe men achter de twee aanslagplegers aanzit. Wat we echter nog niet wisten, is dat de aanslagplegers hiertoe aanzet werden door De Zwarte Weduwe.

Wie de Zwarte Weduwe is, daar komen we in de loop van het boek achter en ook dit blijkt een oude bekende te zijn. Natuurlijk zijn zowel het hoofd van de ATU Jack Hunter en het hoofd van Nightbird, Sybil Crewes weer van de partij en zorgen zij er gezamenlijk voor dat de boel niet al te veel uit de hand loopt.

Ook dit boek kon mij niet echt bekoren. De schrijfstijl blijft erg oppervlakkig, er zit niet tot nauwelijks diepgang in de personages, ieder nieuw geïntroduceerd personage wordt zondermeer vertrouwd en opgenomen in de ATU/Nightbird familie, zonder enig probleem. En als er dan een probleem is, dan is sorry zeggen genoeg om weer gewoon mee te mogen doen.

Wat mij ook erg afleidt van het verhaal is het vele heen en weer gesprong tussen personages en locaties. Erg onrustig word ik daarvan en het helpt mij ook niet om het verhaal spannend te vinden. En dat is eigenlijk toch wel wat ik verwacht als ik een boek lees over vampiers, zombies, terroristen, etc. Een zorgvuldig opgebouwde spanning, die naar een spannend slot leidt. Als je dat verwacht als je dit boek leest, dan moet ik je helaas teleurstellen.

Al met al een kleine 7 voor dit boek, vooral omdat je de meeste personages inmiddels kent en dat het iets makkelijker lezen maakt, en omdat er in dit boek in ieder geval een stukje realistisch politiewerk en achtervolging zit waar het de terroristen van de bomaanslagen op de Boston marathon betreft.

9

BOEKRECENSIE

Marrah van Ninja Paap-Luijten

door Chrissy

Oorspronkelijke
titel: MarrahAuteur:
Ninja Paap-LuijtenUitgever:
GRATIS
[epub-via Kobo](#)Jaar van uitgifte:
2020Link/urls:
[Auteur](#)HEERLIJKE
FANTASY
THRILLER

Schrijfster Ninja Paap-Luijten is getrouwd met onze Danny, en zij wonen samen met hun dochter in Naaldwijk. Ninja is zelf groot King-fan en vertaalster van beroep, maar ze schrijft ook boeken, en in 2019 debuteerde zij bij PeruBo Publishing met haar fantasyroman *Oragayn*. Die kocht ik (altijd leuk om Nederlandse schrijvers een beetje te ondersteunen) in de gesigeneerde versie, maar door alle recensieboeken belandde die een tijdje op de nog te lezen stapel. Afgelopen weken had ik er eindelijk eens tijd voor, en het boek heeft mij op een plezierige manier verrast.

Behalve de fijne schrijfstijl, in een boek zonder spel- en zetfouten, pakte het fantasieverhaal mij meer dan ik van te voren had gedacht. Nu hou ik ook van de fantasievolle boeken van King: *Talisman*, *Zwart Huis* en de *Donkere Toren*-serie vind ik geweldig, dus ik ben niet vies van wat fantasy. Maar dat is een 'smaakdingetje' van lezers natuurlijk. Meestal is het mij wat te hoogdravend, moet je hele lange namen proberen te lezen die je niet kan uitspreken en dan pakt het me gewoon minder omdat je daarop blijft haken. In Ninja's schrijfsels komen soms wel vreemde namen voor, maar de persoonsnamen zijn in elk geval niet heel lang en goed te lezen, en het is ook echt nog eens spannend genoeg om mijn aandacht vast te houden.

Er is veel te vertellen over het land Fréyutan, en nu is er een korter verhaal met de naam *Marrah* als ebook verschenen. Om die reden heeft het ook geen aantal pagina's, maar als je het zou uitprinten kom je op zo'n 30 kantjes van een gewoon boek uit. Met heel veel genoeg las ik dat verhaal, waarin de hoofdpersoon uit *Oragayn*, de smakelijk uitziende William die werkt voor de Koninklijke Garde in Fréyutan, ook nu weer de hoofdrol heeft.

Ik denk dat het goed 'los' te lezen is, zonder dat je *Oragayn* gelezen hebt, alhoewel je dan wel de achtergrond mist van William, die daarin uitgebreid aan bod is gekomen. Ik kan het je toch aanraden, want ik denk dat als je *Marrah* uit hebt, je toch gelijk *Oragayn* wilt lezen. Vandaar dat ik er graag een recensie voor de Kingfans over schrijf.

In *Marrah* werkt William op een grenspost, waar hij bevel krijgt om samen te werken met een officier uit de Mijndlanden om een misdadiger op te sporen. Er is ergens een dode jongen gevonden, en terwijl ze die moord onderzoeken komen ze er ook achter dat iemand van plan is om de verboden en gevaarlijke faerbaron-eieren te smokkelen.

Het is spannend, en origineel! Er zijn bijvoorbeeld toffe tovenaarsmixen waarmee de misdadiger zich verdedigt en die ik zo voor me zie: gooien met bolltjes flitser-speeksel dat dwars door harnassen vreet. Heerlijk! Maar er zijn ook grotebeesten die de groep aanvallen als zij de misdadiger volgen: de Bra'khal (ik stelde me een soort pterodactyl erbij voor). Natuurlijk wordt er regelmatig een flinke vechtpartij beschreven, waarbij je merkt dat de schrijfster er verstand van heeft (zij doet zelf ook aan vechtsport) en daarom klopt het ook wat ze schrijft en dat leest lekker.

Er zijn trouwens mensen, dwergen, trollen, rare vogels, elfen en William zelf is een soort vampier. Of die nieuwe soort met hoorns op hun hoofd, die ze tegenkomen in de grotten waar ze een gevecht aangaan met de misdadiger, een vriend of vijand is, gaat William in dit verhaal ontdekken. Ik ga niet teveel verklappen natuurlijk, maar je gewoon lekker verwijzen naar de link die onder uitgever hier in de linker kolom staat.

Ik hoop dus, dat als je ook maar een klein beetje van de combinatie thriller/fantasy houdt, je nu gelijk naar Kobo gaat om het geheel gratis verhaal te downloaden en te lezen, en ons laat weten of en waarom je het leuk genoeg vond om ook *Oragayn* te willen lezen (of dat je dat al eerder deed misschien?) Mail ons gerust op fanclub@stephenking.nl!

Nu is het zo dat de uitgever van *Oragayn* graag verder zou uitgeven maar om reden buiten de auteur om hiertoe voornamelijk geen mogelijkheden heeft. Dat is erg jammer, want ik weet dat het volgende deel in de reeks al klaar ligt bij Ninja, en dat dit nu dus moet wachten. Ik hoop dat die oorzaak snel opgelost mag worden en het volgende Fréyutan-verhaal snel in boekvorm het licht mag zien! In de tussentijd hoop ik natuurlijk op meer van dit soort korte thriller-verhaaltjes!

MARRAH

Ninja Paap-Luijten

Een fantastisch kort verhaal uit de wereld van Fréyutan

BOEKRECENSIE

9,5

Door het sleutelgat van Ruth Ware

door Chrissy

Oorspronkelijke
titel: The turn of the
key

Auteur:
Ruth Ware

Uitgever:
Luitingh-Sijthoff

Jaar van uitgifte:
2020

Link/urls:
[Auteur](#)

Ruth Ware maakte grote indruk met haar debuutthriller *In een donker, donker bos* en *De vrouw in suite 10*. Beide werden een wereldwijd succes. *In een donker, donker bos* wordt verfilmd door Reese Witherspoon. Vorig jaar juni lazen we *De dood van mevrouw Westaway*: goed voor een dikke 8 en *De vrouw in suite 10* was goed voor een 7,5.

Ik kan wel zeggen dat ze er qua cijfers alleen maar op vooruitgaat, want dit boek krijg een 9,5. *Door het sleutelgat* is een heerlijke suspense-thriller die achterelkaar doorleest en is doorspekt met een heerlijke hoeveelheid suspense.

Wanneer Rowan online een vacature tegenkomt, lijkt het bijna te mooi om waar te zijn: een betrekking als inwonend oppas met een onthutsend riant salaris. Als ze arriveert bij Heatherbrae House, valt ze meteen als een blok voor deze luxueuze slimme woning en de perfecte familie die er woont. Wat ze niet weet is dat ze in een regelrechte nachtmerrie terecht komt - een die eindigt met een dood kind en met Rowan in de cel, beschuldigd van moord. Ze weet dat ze fouten heeft gemaakt. Maar ze is niet schuldig - zeker niet aan moord. Wat betekent dat iemand anders dat wel is...

Op het omslag zie je een jong meisje in de hal van een huis; er spat veel spanning van deze foto, maar dat wordt wat teniet gedaan door al die quotes en verwijzingen die er tegenwoordig zo nodig op moeten.

Petje af voor hoe de auteur dit boek heeft aangepakt. Het is eigenlijk een heel lange brief aan de advocaat van Rowan, die precies vertelt (en op heerlijk verhalende wijze) wat er is gebeurd. Af en toe vergeet je dat, totdat er op eens weer een zinnetje staat dat gericht is aan mijnheer Wrexham. Ze schrijft onschuldig te zijn terwijl ze wacht op haar veroordeling vanwege een dood kindje in haar oppasgezin, en ze hoopt dat hij haar nog kan helpen.

De personages hebben een goede diepte: Rowan neemt die job aan en gaat inwonen en krijgt een mooi salaris voor wat ze doet. In eerste instantie begrijpt ze niet goed waarom er al een stuk of vier nanny's heel snel afhaakten: één liep zelfs midden in de nacht weg. Rowan is ook helemaal weg van het slimme huis, met allerhande foefjes voor verlichting en de koelkast die zelf bestelt wat nodig is. Jack de (lekkere) klusjesman probeert haar te helpen, en begrijpt dat de kindjes waar zij op moet passen het niet leuk vinden dat ze haar helemaal nog niet kennen, terwijl hun ouders haar op haar eerste dag al met hen alleen laten en voor een week zijn vertrokken. Huishoudster Jean daarentegen vindt haar bij voorbaat al niets. De drie kleinste kinderen moeten uiteraard nog even wennen. Maddie maakt het haar moeilijk, en stookt het jongere zusje Ellie tegen haar op. Kleintje Petra is nog te jong om al een mening te hebben. Sandra en Bill kun je je helemaal voorstellen, zoals die beschreven zijn. Ook Rowan zelf is mooi uitgediept, en aan het eind krijg je een onverwachte verrassing wat haar betreft, want ze heeft ergens over gelogen...

De spanning wordt mooi opgebouwd. Van krakende vloerplanken boven de slaapkamer van Rowan, tot een oude giftuin die verborgen ligt bij het huis. Van het idee dat de afwezige ouders vanaf afstand alles kunnen meekijken en meeluisteren via de camera's in huis en de 'Happy' app die alles in huis bestuurt. Het verhaal is geschreven vanuit de persoon Rowan, en je hoort bijna zelf de planken kraken. Uiteraard is niets wat het in eerste instantie leek, en uiteindelijk komen er wat apen uit de mouw.

Het duwt je heel gemakkelijk vooruit naar het volgende hoofdstuk, en het volgende en het volgende. Het blijft alsmat onduidelijk wat er precies is gebeurd, en met een goede reden want die plottwist aan het einde, die absoluut niemand gaat vermoeden, is helemaal geweldig.

Dit is echt een superlekker boek, vol spanning en suspense: dit moet je toch wel gelezen hebben! Aanrader!

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLER AUTEUR

JE HOORT
BIJNA ZELF
DE PLANKEN
KRAKEN

The curse of La Llorona

door Jeroen

Regie:
Michael Chaves

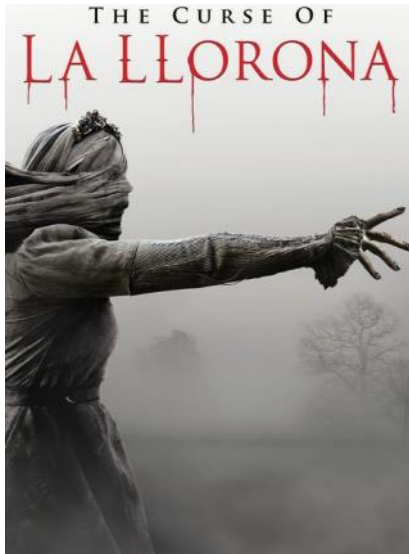
Genre:
Horror

Cast:
Linda Cardellini
Patricia Velasquez
Raymond Cruz
en anderen

Film gebaseerd op:
Conjuring universe

Jaar van uitgifte:
2019

Speelduur:
94 minuten

Een sociaal werkster poogt in 1973 in Los Angeles haar twee kinderen alleen op te voeden. Na verloop van tijd bemerkt ze verontrustende overeenkomsten tussen een zaak waaraan ze werkt en bovennatuurlijke verschijnselen die haar familie teisteren. Ze begint een onderzoek naar het verhaal van een Mexicaanse folklore-figuur die bekend staat als 'La Llorona'. Deze zou ooit haar kinderen hebben verloren en brengt nu, waar ze ook gaat, ongeluk met zich mee.....

The curse of La Llorona hoort thuis in het Conjuring universum net als *Annabelle* en *the Nun*.

Het verhaal is gebaseerd op een boosaardig figuur uit de Mexicaanse folklore. La Llorona is de geest van een vrouw die door haar man werd bedrogen en uit woede en liefdesverdriet het meeste kostbare van hem af wilde nemen, hun twee kinderen. Deze heeft ze verdrongen in een rivier, en uit schaamte en verdriet pleegde ze zelfmoord in dezelfde rivier. Hierdoor is haar geest vervloekt en moet ze zoeken naar kinderen die de plek van haar gedode kinderen in kunnen nemen.

Het verhaal wordt vooral in Zuid-Amerika door ouders verteld om kinderen bang te maken. De verschijning La Llorona ziet er kwaadaardig uit, maar er wordt behalve voor wat schrik-effecten weinig gebruik gemaakt van haar achtergrond. In het begin werken de schrik-effecten redelijk goed, maar al snel raakt het effect hiervan uitgewerkt.

De film volgt een alleenstaande moeder (weduwe) die werkt voor de kindbescherming. Zelf heeft ze twee kinderen. Door haar werk komt ze in aanraking met een client die wordt bedreigd door La Llorona.

Zoals het een goede horrorfilm betaamt zijn haar kinderen de volgende op het lijstje van deze kwade geest.

Helaas blijft het een beetje bij dit kat-en-muis-spel, er worden verder geen verhaallijnen toegevoegd.

Het is eigenlijk een heel simpel, oppervlakkig verhaal. En dat hoeft niet erg te zijn. King heeft genoeg simpele verhalen die behoorlijk spannend zijn, maar hier zitten net een paar clichématige horrorelementen teveel in. Die zijn soms echt wel erg storend. Vond zelf de lappenpop op de veranda wel heel erg simpel en dan duurt die scène ook nog eens erg lang. Ook dat La Llorona veelvuldig de kans krijgt de kinderen te grijpen of zelfs te doden maar dit om onduidelijke redenen uiteindelijk toch niet doet, is frustrerend. Dat is dan ook het zwakke punt van de film. Het verhaal is best spannend en de special effects zijn prima in orde. Maar het wordt allemaal wel erg voorspelbaar en langdradig op sommige momenten, waardoor de film in kracht afneemt.

spannend en de special effects zijn prima in orde. Maar het wordt allemaal wel erg voorspelbaar en langdradig op sommige momenten, waardoor de film in kracht afneemt.

Ondanks dat het allemaal al een keer gedaan is en veel dingen herkenbaar zijn, is het verder wel een vermakelijke film, maar verwacht geen hoogstaande horror. Het volgende deel in dit universum is *the Conjuring 3*. Volgens de geruchten gaat Michael Chaves dit ook regisseren. Het zou mooi zijn als hij hier wat meer diepgang in weet te brengen.....

Johan Klein Haneveld

Ik heb mijn jongere broers flink angst aangejaagd met de verhalen die ik ze vertelde rond het kampvuur op vakanties, of tijdens wandelingen. Toen ik onlangs een verhaal uit mijn nieuwe bundel *Ruisreizigers* live voorlas op Facebook reageerde mijn jongste broer eronder: "Bijna net als vroeger! Maar dan iets verontrustender ;-)" Ik vond het een compliment.

Mijn zeventiende boek *Ruisreizigers* is namelijk een bundel met verontrustende verhalen, van beklemmende sciencefiction tot kosmische horror. Samen met Theo Barkel schreef ik verder onlangs het spannende boek *De quantumdetectives* waarvan vorige maand een recensie in Kings Things verscheen.

Later dit jaar verschijnen mijn 'Sword & Sorcery'-roman *Hoeder van de vulkaan* en mijn dystopische boek *De groene toren*. In 2021 publiceert Uitgeverij Macc mijn eerste horrorroman: *Scherven vol ogen*. Ik schrijf verder recensies voor het tijdschrift 'Fantastische Vertellingen' en essays voor fantasy-schrijven.nl. Naast het schrijven werk ik als eindredacteur voor het Tijdschrift voor Diergeneeskunde. Samen met mijn vrouw Bianca woon ik in Delft, in het gezelschap van vissen, dwergklauwkickers, een muskusschildpad en een hele lieve hamster! Meer over mijn boeken en verhalen lees je op mijn.blogspot.

Open deur - (2)

Wat voorafging:

De hoofdpersoon wordt gebeld door zijn vriend Peter, die hem iets bijzonders wil laten zien. Eenmaal bij het huis van Peter aangekomen moet hij door het raam naar binnen klimmen. Dat is al raar, maar dan ziet hij in de keuken zijn vriend, die een tweede Peter aan zijn voeten door de achterdeur naar buiten sleept. Vervolgens blijken beide Peters te zijn verdwenen ...

Ik bleef zwaar ademend op mijn plaats staan. Het idee te bewegen kwam niet eens in me op, zo druk probeerden mijn gedachten mijn waarnemingen van zojuist te ordenen. Het was onmogelijk en daarvan was ik me ook bewust. In dromen had ik dit gevoel wel vaker en als ik bewust werd van de onlogische natuur van mijn situatie werd ik altijd wakker.

Nu gebeurde dat niet.

Maar als ik niet sliep, hoe kon ik dan verklaren dat ik mijn vriend had gezien met een dode versie van zichzelf aan zijn voeten? Was dit een grap voor een verborgen camera? Had Peter een YouTube-kanaal waar ik niets van afwist?

Ik schudde mijn hoofd. Daardoor leek de besluiteloosheid van me af te glijden. Ik stapte naar de deur en duwde die open. Ik had gedacht de tuin te zien, met de be-algde tegels en het te lange gras waarin paardenbloemen groeiden. In plaats daarvan keek ik uit op een korte gang met een roodbruine vloerbedekking en witte deuren. Aan mijn voeten lagen kranten en enveloppen over de vloer verspreid. Ik bukte me en pakte een van de kranten op. Er liep een brede roodbruine streep dwars overeen. Op de voorpagina stond de datum van vandaag.

Ik stapte naar achteren, terug de keuken in. Mijn hart ging tekeer en ik dacht even dat ik over de drempel zou struikelen. Terwijl ik probeerde rustig te blijven ademen, liep ik terug naar de gang. Daar zag ik de grote stapel ongeopende post, alsof Peter al meer dan een week zijn post niet had bijgehouden. Ik liet mezelf door mijn hurken zakken en legde de krant in mijn hand naast die bovenop de stapel. Het was dezelfde, van de datum tot en met de koppen en fotobijchriften.

Wat was hier in vredesnaam aan de hand? Was ik door de keukendeur bij de voordeur binnengekomen? Dat kon niet, want dan had de krant er niet meer gelegen. Bovendien waren de papieren daar overal terechtgekomen.

Als ik voor de gek werd gehouden, was het niet leuk meer. Ik voelde me steeds onrustiger. Ik wist niet wat er met me gebeurde, maar ik wist alleen dat ik hier weg moest. Dus trok ik het slot van de voordeur open en stapte naar buiten. Dat dacht ik tenminste. Ik bleek in Peters keuken te staan. Ik zag dezelfde witte en mintgroene tegels, dezelfde overvolle keukenkastjes. Ik kon me alleen niet al die gebruikte koffiemokken op het aanrecht herinneren. Bovendien bevond zich op de vloer geen bloedspoor. Ik wist niet hoe snel ik weer achteruit moest springen...

Ik trok de deur dicht en opende hem voor een tweede keer. Misschien hallucineerde ik wel. Had ik iets verkeerd gegeten? Ik zag opnieuw Peters keuken. Via deze weg kon ik dus niet aan het huis ontsnappen. Dat was natuurlijk waarom mijn vriend me had gevraagd via het raam binnen te komen.

Als ik geen antwoorden kreeg, zou ik mijn verstand verliezen. Er was er maar één die meer wist van deze situatie. Peter. Hij had me gebeld om me iets te vertellen. Ik moest hem vinden. Met grote passen beende ik door de gang naar de keuken. Ik ging de deur door naar de volgende gang.

‘Peter,’ zei ik luid. ‘Ik wil met je praten.’

Het bleef stil. Nu ik hier wat langer stond, viel me ook een wat muffe geur op. Ik ging snel verder naar de keuken. Ook hier zag ik onder mijn voeten een rood spoor dat leidde naar de achterdeur. Ik keek nog eens goed naar de tegels. Er waren twee kleuren. Eén brede veeg was nog helder rood, maar begon langzaam donkerder te worden. Een tweede streep was bruin, zoals het korstje op een wond en schilferde toen ik er met mijn vinger over wreef.

Ik zag spatten in dezelfde kleur op de deuren van de kastjes. Op het aanrecht lag een broodzaag, met ook daarop donkerbruine vlekken. Er had hier een drama plaatsgevonden, een met dodelijke afloop. Ik was blij dat ik al een tijd niet gegeten had, want mijn maag werd door onzichtbare handen gemasseerd. Met mijn hand tegen mijn buik gedrukt ging ik verder, door de deur naar de volgende gang.

Daar zag ik hetzelfde tafereel. De post verspreid over de vloer alsof er iets zwaars overheen was getrokken en besmeurd met bloedvlekken. Een spoor door de gang en door de keuken. Ik bleef hier niet staan om naar Peter te roepen, maar ging de achterdeur door. Ditmaal was ik niet verbaasd dat ik niet in de achtertuin terecht kwam maar weer in het huis van mijn vriend, alsof ik door de voordeur was gekomen.

Ik ging meteen verder. In het voorbijgaan zag ik dat de vloer steeds viezer werd. Er stonden steeds meer vegen, er waren steeds meer spatten. In één keuken lag het aanrecht onder koffiepoeder, in een andere keuken was de vuilnisbak omgestoten. Ik kneep mijn neus dicht tot ik in het volgende huis stond. Ik was nu al minstens tien keer de gang en de keuken doorgelopen, en ik had Peter nog niet ingehaald.

Hoe ver zou deze keten van huizen zich uitstrekken? Tot in het oneindige?

Uit nieuwsgierigheid bukte ik me in het volgende huis even om de krant van vandaag te pakken. Ik knipperde met mijn ogen toen ik de koppen zag. ‘Strijd tussen Rusland en de V.S.’ las ik. ‘Kernoorlog dreigt.’ Dit was niet dezelfde wereld waar ik vandaan kwam. De Russen hadden zich daar wel bemoeid met de Amerikaanse verkiezingen en de internationale spanningen waren hoger dan ze jaren geweest waren, maar van oorlog was geen sprake.

Nu wilde ik dat ik de andere kranten had bekeken. Het leek namelijk alsof ik me niet alleen van huis naar huis bewoog, maar van universum naar universum. Ik richtte me op. Ik was steeds snel voorbijgelopen aan de film posters die Peter aan de muur had hangen. Nu keek ik aandachtiger. Ik herkende maar de helft van de acteurs.

In het volgende huis waren er zelfs minder mensen op de posters die ik kende. Ook heette de filmserie opeens geen ‘Star Wars’, maar ‘Battle of the Stars’. De krant die ik hier oppakte repte echter met geen woord over een mogelijke wereldoorlog. Wel had de vorige Amerikaanse president een derde termijn gekregen.

Ik overwoog even terug te keren en door het raam naar buiten te klimmen. Wie weet kon ik gewoon doorgaan met mijn leven. Maar dan moest ik mezelf ervan overtuigen dat dit alles een rare droom was geweest. Ik aarzelde. Ik wist niet of ik daartoe in staat was. Op dat moment hoorde ik iemand hoesten. Het klonk gedempt, als van achter een deur. Dat gaf de doorslag. Ik stapte over de drempel naar het volgende universum.

Colofon

Handig om te weten

www.stephenking.nl

[Contact](#)

[Fanclubmerchandise en verkoop](#)

[Het StephenKingFans winkeltje](#)

[Kings Things Archief](#)

[Het Forum](#)

[Facebook](#)

[Kings Things](#)

Redactie:

Chrissy van der Haven, Peter R. van Veen,
Danny Paap, Jeroen de Vries, Vicky Smets
Mirjam Lichtendonk, Marco Althuiszes,
Tinny Laenens en Cindy den Besten

Illustraties:

-

Eindredactie:

Chrissy van der Haven en Jan Janssen

De Stephen King Fanclub is oorspronkelijk opgericht in 1999. De fanclub in de huidige vorm bestaat sinds 2002. Op 21 september 2002 kwam de website online. Het nieuwe bestuur heeft er bij de oprichting voor gekozen om met donateurs te gaan werken in plaats van met betalende leden, zoals dat vóór 2002 het geval was. Dit wil dus zeggen dat iedereen bij alle informatie kan komen, en ook gratis gebruik kan maken van het forum.

De fanclub heeft een aantal vaste crewmembers en meerdere vrijwilligers, die er met elkaar voor zorgen dat de fans worden voorzien van al het nieuws omtrent Stephen King. Zo genereert de website maandelijks meer dan 2,5 miljoen hits en trekt deze ongeveer 1500 bezoekers per dag. Kings Things is slechts één van de vele zaken die de fanclub te bieden heeft voor Stephen King-fans.

We organiseren met regelmaat een fanclubdag of een Dollarbaby Film Festival, of bezoeken een boekenmarkt of zijn te gast bij een bijeenkomst van anderen. Er is een forum en via de mailing kunnen we alle Stephen King-fans gemakkelijk op de hoogte houden van het nieuws of speciale aanbiedingen van onze sponsors.

En dat allemaal gratis!

Er is ook fanclubmerchandise te koop om ons te sponsoren!

Wil je ons werk ondersteunen: een donatie kunnen we altijd gebruiken. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen en software, maar ook voor de merchandise, een fanclubdag en mogelijkheden om kortingen te creëren. Maar ook je bestelling in onze eigen fanclubwinkel, en het boekwinkeltje van Stephen King Fans levert de fanclub een percentage op.

Help ons en stort een bedrag naar keuze op
NL08 KNAB 0725 0367 37 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te
Utrecht.